

บทที่ 4
ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง “การขยายขอบเขตงานของผู้สื่อข่าวสตรีในวิชาชีพวารสารศาสตร์” ได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้สื่อข่าวสตรีที่ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ลักษณะการขยายขอบเขตงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรี
- ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการขยายขอบเขตงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรี
- ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้สื่อข่าวอาวุโส และผู้บริหารองค์กรข่าว ต่อการขยายขอบเขตงานข่าวและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการขยายขอบเขตงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรี

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้สื่อข่าวสตรีที่ตอบแบบสอบถาม

จำนวนผู้สื่อข่าวสตรีที่ตอบแบบสอบถาม ทำงานในองค์กรหนังสือพิมพ์มากที่สุด 13 องค์กร จำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 63.12 โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามจากหนังสือพิมพ์ กรุงเทพมหานคร มากที่สุด จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.32 และ หนังสือพิมพ์ วัฏจักร น้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.30

รองลงมาคือ ผู้สื่อข่าวสตรี ที่ทำงานในองค์กรวิทยุโทรทัศน์ 6 องค์กร จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 32.98 โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามจากสถานีวิทยุโทรทัศน์ ไอทีวี มากที่สุด จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.49 และจำนวนน้อยที่สุด 2 องค์กร คือ สถานีวิทยุโทรทัศน์ ช่อง 7 และสถานีวิทยุโทรทัศน์ ช่อง 11 แห่งละ 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.68

ส่วนผู้สื่อข่าวสตรี ที่ตอบแบบสอบถาม น้อยที่สุด คือ ผู้สื่อข่าวสตรีที่ทำงาน ในองค์กรวิทยุกระจายเสียง คือสำนักข่าวไทย จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.90 ดังรายละเอียด ในตารางที่ 1

ตารางที่ 1   จำแนกผู้ตอบแบบสอบถาม ตามประเภทสื่อ

ประเภทสื่อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หนังสือพิมพ์		
1.กรุงเทพธุรกิจ	32	8.32
2.มติชน	28	7.27
3.The Nation	27	7.01
4.ข่าวสด	25	6.49
5.เดลินิวส์	24	6.23
6.Bangkok Post	24	6.23
7.ไทยรัฐ	20	5.19
8.แนวหน้า	14	3.64
9.บ้านเมือง	12	3.12
10.ผู้จัดการ	11	2.86
11. ไทยโพสต์	11	2.86
12.สยามรัฐ	10	2.60
13.วิญจักร	5	1.30
รวม	243	63.12
วิทยุโทรทัศน์		
1.สถานีวิทยุโทรทัศน์ ไอทีวี	25	6.49
2.สถานีวิทยุโทรทัศน์ ช่อง 5	23	5.97
3.สถานีวิทยุโทรทัศน์ ช่อง 3	23	5.97
4.สถานีวิทยุโทรทัศน์ ช่อง 9	20	5.19
5.สถานีวิทยุโทรทัศน์ ช่อง 7	18	4.68
6.สถานีวิทยุโทรทัศน์ ช่อง 11	18	4.68
รวม	127	32.98
วิทยุกระจายเสียง		
1.สำนักข่าวไทย	15	3.90
รวมทั้งสิ้น	385	100.0

ผู้สื่อข่าวสตรี จำแนกตามอายุ

ผู้สื่อข่าวสตรี ที่ตอบแบบสอบถาม มีอายุระหว่าง 26 – 30 ปี มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 50.9 รองลงมาคือผู้สื่อข่าวสตรีที่มีอายุ ระหว่าง 31 – 35 ปี และ 20 – 25 ปี จำนวน 94 คน และ 53 คน คิดเป็นร้อยละ 24.4 และร้อยละ 13.7 ตามลำดับ ส่วนผู้สื่อข่าวสตรีอีก 4 คนที่เหลือ คือผู้สื่อข่าวสตรีที่มี อายุมากกว่า 46 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็น ร้อยละ 0.8 และจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 คือผู้สื่อข่าวสตรีที่มีอายุ ระหว่าง 41 – 45 ปี ดังรายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำแนกผู้ตอบแบบสอบถาม ตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
20 – 25 ปี	53	13.7
26 – 30 ปี	196	50.9
31 – 35 ปี	94	24.4
36 – 40 ปี	38	9.9
41 – 45 ปี	1	0.3
46 ปีขึ้นไป	3	0.8
รวม	385	100.0

ผู้สื่อข่าวสตรี จำแนกตามระดับการศึกษา

ผู้สื่อข่าวสตรี ที่ตอบแบบสอบถาม จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มากที่สุด จำนวน 346 คน คิดเป็นร้อยละ 89.9 รองลงมา คือ ผู้สื่อข่าวสตรีที่จบการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 และจำนวนที่น้อยที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 คือผู้สื่อข่าวสตรีที่จบการศึกษาดำกว่าระดับปริญญาตรี ดังรายละเอียดในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำแนกผู้ตอบแบบสอบถาม ตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	10	2.6
ปริญญาตรี	346	89.9
สูงกว่าปริญญาตรี	29	7.5
รวม	385	100.0

ผู้สื่อข่าวสตรี จำแนกตามสาขาวิชาที่จบการศึกษา

ผู้สื่อข่าวสตรี ที่ตอบแบบสอบถาม จบการศึกษาสาขานิเทศศาสตร์มากที่สุด จำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 61.1 รองลงมาคือสาขาสังคมศาสตร์ จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8 และสาขาภาษาศาสตร์ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 และจำนวนที่น้อยที่สุด คือ 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 ที่จบการศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์ ดังรายละเอียดในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 จำแนกผู้ตอบแบบสอบถาม ตามสาขาวิชาที่จบการศึกษา

สาขาที่จบการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
นิเทศศาสตร์	237	61.6
สังคมศาสตร์	111	28.8
ภาษาศาสตร์	30	7.8
วิทยาศาสตร์	7	1.8
รวม	385	100.0

หมายเหตุ : สาขาวิชาที่ผู้สื่อข่าวสตรี จบการศึกษา แบ่งออกเป็น 4 สาขา ดังนี้

- 1.นิเทศศาสตร์ ได้แก่ คณะนิเทศศาสตร์ คณะวารสารศาสตร์ และสื่อสารมวลชน
- 2.สังคมศาสตร์ ได้แก่ คณะครุศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะนิติศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะบัญชี คณะสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ
- 3.ภาษาศาสตร์ ได้แก่ คณะศิลปศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์
- 4.วิทยาศาสตร์ ได้แก่ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์การเกษตร

ผู้สื่อข่าวสตรี จำแนกตามสถานภาพสมรส

ผู้สื่อข่าวสตรี ที่ตอบแบบสอบถาม ยังคงเป็นโสดมากที่สุด จำนวน 306 คน คิดเป็นร้อยละ 79.5 รองลงมาคือผู้สื่อข่าวสตรีที่แต่งงานแล้ว จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 17.4 และผู้สื่อข่าวสตรี จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1 เป็นหม้าย ดังรายละเอียด ในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 จำแนกผู้ตอบแบบสอบถาม ตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	306	79.5
แต่งงานแล้ว	67	17.4
เป็นหม้าย	12	3.1
รวม	385	100.0

ผู้สื่อข่าวสตรี จำแนกตามสถานภาพการมีบุตร

ผู้สื่อข่าวสตรี ที่ตอบแบบสอบถามจำนวนมากที่สุด ยังไม่มีบุตร จำนวน 341 คน คิดเป็นร้อยละ 88.6 และเป็นผู้ที่มีบุตรแล้ว จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.4 ดังรายละเอียดในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 จำแนกผู้ตอบแบบสอบถาม ตามสถานภาพการมีบุตร

สถานภาพการมีบุตร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่มีบุตร	341	88.6
มีบุตร	44	11.4
รวม	385	100.0

ผู้สื่อข่าวสตรี จำแนกตามอายุงาน

ผู้สื่อข่าวสตรี ที่ตอบแบบสอบถาม จำนวนมากที่สุด มีอายุงานระหว่าง 1 – 5 ปี จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 57.9 รองลงมา มีอายุงานระหว่าง 6 – 10 ปี จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 28.5 และจำนวนที่น้อยที่สุด คือ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 ที่มีอายุงาน ต่ำกว่า 1 ปี และอายุงานมากกว่า 10 ปี ดังรายละเอียดในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 จำแนกผู้ตอบแบบสอบถาม ตามอายุงาน

อายุงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1 ปี	26	6.8
1 - 5 ปี	223	57.9
6 - 10 ปี	110	28.5
มากกว่า 10ปี	26	6.8
รวม	385	100.0

ผู้สื่อข่าวสตรี จำแนกตามระดับเงินเดือน

ผู้สื่อข่าวสตรี ที่ตอบแบบสอบถาม มีระดับเงินเดือน 10,000 – 20,000 บาท จำนวนมากที่สุด คือ 235 คน คิดเป็นร้อยละ 61.0 รองลงมาคือ มีระดับเงินเดือน 5,001 – 10,000 บาท จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1 และผู้สื่อข่าวสตรีจำนวนน้อยที่สุด คือ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 มีระดับเงินเดือน มากกว่า 50,000 บาท ดังรายละเอียดในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 จำแนกผู้ตอบแบบสอบถาม ตามระดับเงินเดือน

ระดับเงินเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
5,001 – 10,000 บาท	81	21.1
10,001 – 20,000 บาท	235	61.0
20,001 – 30,000 บาท	45	11.7
30,001 – 50,000 บาท	20	5.2
มากกว่า 50,000 บาท	4	1.0
รวม	385	100.0

สรุปข้อมูลทั่วไปของผู้สื่อข่าวสตรี

ผู้สื่อข่าวสตรี จากทั้ง 3 สื่อรวมจำนวน 385 คน คือ สื่อหนังสือพิมพ์ จำนวน 243 คน สื่อวิทยุโทรทัศน์ จำนวน 127 คน และสื่อวิทยุกระจายเสียง จำนวน 15 คน โดยผู้สื่อข่าวสตรี ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26 – 30 ปี จำนวน 196 คน และอายุระหว่าง 31 – 35 ปี จำนวน 94 คน เมื่อรวมทั้ง 2 กลุ่มแล้ว มีจำนวนมากถึง ร้อยละ 75.3 และผู้สื่อข่าวสตรีที่อายุ 40 ปีขึ้นไป มีเพียง 4 คน เท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 1.1

ในด้านระดับการศึกษา ผู้สื่อข่าวสตรี ส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี ในสาขานิเทศศาสตร์ จำนวนมากที่สุด เกินกว่าร้อยละ 50 และยังมีผู้สื่อข่าวสตรีที่จบการศึกษา สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 โดยแบ่งเป็น สาขาพยาบาลศาสตร์ จำนวน 2 คน และสาขาวิทยาศาสตร์การเกษตร จำนวน 5 คน นอกจากนี้ยังมีผู้สื่อข่าวสตรีที่จบการศึกษา สูงกว่าระดับปริญญาตรี ถึง 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5

ผู้สื่อข่าวสตรี จำนวน 306 คน มีสถานภาพโสด และแต่งงานแล้ว 67 คน ในจำนวนนี้ มีผู้สื่อข่าวสตรี 44 คน ที่มีบุตรแล้ว และผู้สื่อข่าวสตรี ส่วนใหญ่มีอายุงานระหว่าง 1 – 5 ปี จำนวน 223 คน และมีระดับเงินเดือน ระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท มากที่สุด

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ลักษณะการขยายขอบเขตงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรี

ผู้สื่อข่าวสตรี จำแนกตามจำนวนการย้ายสายงานข่าว

ผู้สื่อข่าวสตรี ที่ตอบแบบสอบถาม เคยย้ายงาน 1 ครั้ง มีเกินกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง คือ จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 60.8 รองลงมาคือ ผู้สื่อข่าวสตรีที่ไม่เคยย้ายงานเลย จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 39.2 และจำนวนที่น้อยที่สุด จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 คือผู้สื่อข่าวสตรีที่ย้ายงานถึง 2 ครั้ง ดังรายละเอียดในตารางที่ 9

เมื่อนำจำนวนผู้สื่อข่าวสตรีที่ย้ายงาน 2 ครั้ง และ ย้ายงาน 1 ครั้ง มาเปรียบเทียบกัน จะพบว่าผู้สื่อข่าวสตรี จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 ไม่ได้ย้ายสายงานต่อในครั้งที่ 2

ตารางที่ 9 จำแนกผู้ตอบแบบสอบถาม ตามจำนวนการย้ายสายงานข่าว

จำนวนการย้ายสายงานข่าว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ย้าย 1 ครั้ง	234	60.8
ย้าย 2 ครั้ง	80	20.8
ไม่เคยย้าย	151	39.2

หมายเหตุ : จากจำนวนผู้สื่อข่าวสตรีที่ตอบแบบสอบถาม 385 คน มีผู้สื่อข่าวสตรีบางคน ที่ย้ายสายงานข่าวมากกว่า 1 ครั้ง จึงทำให้ตอบซ้ำ และผลรวมความถี่ มีค่าร้อยละเกินจำนวน

ผู้สื่อข่าวสตรี จำแนกตามสายงานที่เริ่มทำงานครั้งแรก

ผู้สื่อข่าวสตรี ที่ตอบแบบสอบถาม จำนวนมากที่สุด เริ่มทำงานข่าวสายการเมือง เป็นครั้งแรก จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 30.4 รองลงมา คือสายสังคม สตรี เด็ก และสายเศรษฐกิจ จำนวน 78 คน และ 65 คน คิดเป็นร้อยละ 20.3 และร้อยละ 16.9 ตามลำดับ ส่วนข่าวสายกีฬา เป็นงานที่ผู้สื่อข่าวสตรีเริ่มทำงานครั้งแรก น้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 รองลงมาคือ สายอาชญากรรม และสายภูมิภาค จำนวน 5 คน และ 8 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 และร้อยละ 2.1 ดังรายละเอียดในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 จำแนกตามสายงานที่ผู้ตอบแบบสอบถามเริ่มทำงานครั้งแรก

สายงานข่าว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.การเมือง	117	30.4
2.สังคม สตรี เด็ก	78	20.3
3.เศรษฐกิจ	65	16.9
4.บันเทิง	52	13.5
5.ต่างประเทศ	48	12.4
6.วิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม	10	2.6
7.ภูมิภาค	8	2.1
8.อาชญากรรม	5	1.3
9.กีฬา	2	0.5
รวม	385	100.0

ผู้สื่อข่าวสตรี จำแนกตามสายงานข่าวที่รับผิดชอบในปัจจุบัน

ผู้สื่อข่าวสตรี ที่ตอบแบบสอบถาม จำนวนมากที่สุดที่ปัจจุบัน รับผิดชอบดูแลสายข่าวการเมือง จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 24.4 รองลงมาคือสายข่าว สังคม สตรี เด็ก และสายข่าวเศรษฐกิจ จำนวน 89 คน และ 74 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1 และ ร้อยละ 19.2 ตามลำดับ ส่วนสายงานข่าวที่ผู้สื่อข่าวสตรีรับผิดชอบดูแลในปัจจุบัน จำนวนน้อยคือ สายข่าวอาชญากรรมและภูมิภาค จำนวน 15 คน และ 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1 และ 3.9 ตามลำดับ โดยมีผู้สื่อข่าวสตรีที่ปัจจุบันรับผิดชอบดูแล สายข่าวกีฬา น้อยที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9 ดังรายละเอียดในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 จำแนกตามสายงานข่าวที่รับผิดชอบในปัจจุบัน

สายงานข่าว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.การเมือง	94	24.4
2.สังคม สตรี เด็ก	89	23.1
3.เศรษฐกิจ	74	19.2
4.บันเทิง	42	10.9
5.ต่างประเทศ	25	6.5
6.วิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม	23	6.0
7.อาชญากรรม	15	3.9
8.ภูมิภาค	12	3.1
9.กีฬา	11	2.9
รวม	385	100.0

ผู้สื่อข่าวสตรี เปรียบเทียบลักษณะการขยายสายงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรี

จากตารางที่ 10 และ ตารางที่ 11 เมื่อนำมาเปรียบเทียบกัน จะพบว่าผู้สื่อข่าวสตรี มีการเคลื่อนย้ายสายงานข่าวระหว่างสายงานข่าวที่ทำงานครั้งแรก และสายงานข่าวในปัจจุบัน ถึง 112 คน คิดเป็นร้อยละ 29.1 โดยมีสายงานข่าวที่มีจำนวนผู้สื่อข่าวสตรีเพิ่มขึ้นถึง 6 สายข่าว คือ สายข่าววิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม มากที่สุด จำนวน 13 คน รองลงมาคือ สายข่าวสังคม สตรี เด็ก จำนวน 11 คน ส่วนสายข่าวบันเทิง และสายข่าวอาชญากรรม มีจำนวนผู้สื่อข่าวสตรี ที่ย้ายสายงานข่าวเท่ากัน คือ 10 คน ขณะที่สายข่าวเศรษฐกิจ จำนวน 9 คน และสายข่าวภูมิภาค มีการย้ายเพิ่มขึ้นน้อยที่สุด จำนวน 4 คน

ส่วนสายข่าวที่มีจำนวนผู้สื่อข่าวสตรีลดลง มีเพียง 3 สายข่าว คือสายข่าวการเมือง และสายข่าวต่างประเทศ มากที่สุด ในจำนวนเท่ากัน คือ 23 คน รองลงมาคือสายข่าวบันเทิง จำนวน 10 คน ดังรายละเอียดในตารางที่ 12

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบลักษณะการขยายสายงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรี

สายงานข่าว	สายงานข่าวครั้งแรก (คน/ร้อยละ)	สายงานข่าวปัจจุบัน (คน/ร้อยละ)	จำนวนการย้าย สายงานข่าว (คน)
1.การเมือง	117 (30.4)	94 (24.4)	-23
2.สังคม สตรี เด็ก	78 (20.3)	89 (23.1)	11
3.เศรษฐกิจ	65 (16.9)	74 (19.2)	9
4.บันเทิง	52 (13.5)	42 (10.9)	-10
5.ต่างประเทศ	48 (12.4)	25 (6.5)	-23
6.วิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม	10 (2.6)	23 (6.0)	13
7.ภูมิภาค	8 (2.1)	12 (3.1)	4
8.อาชญากรรม	5 (1.3)	15 (3.9)	10
9.กีฬา	2 (0.5)	11 (2.9)	9
รวม	385	385	112

หมายเหตุ : เครื่องหมายลบ (-) หน้าตัวเลข หมายถึง จำนวนผู้สื่อข่าวสตรีที่ลดลง จากการย้ายสายงานข่าว

ผู้สื่อข่าวสตรี จำแนกตามจำนวนครั้งของการย้ายองค์กรข่าว ในสื่อประเภทเดียวกัน

ผู้สื่อข่าวสตรี ที่ตอบแบบสอบถาม ย้ายงานในองค์กรข่าวในสื่อประเภทเดียวกัน 1 ครั้ง มีเกินกว่าครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่าง คือจำนวน 283 คน คิดเป็นร้อยละ 73.5 รองลงมา คือผู้สื่อข่าวสตรีที่ไม่เคยย้ายงานเลย มีจำนวนถึง 102 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 และจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.9 คือผู้สื่อข่าวสตรี ที่ย้ายงาน 2 ครั้ง ในองค์กรข่าว ในสื่อประเภทเดียวกัน ดังรายละเอียดในตารางที่ 13

เมื่อนำจำนวนผู้สื่อข่าวสตรีที่ย้ายองค์กรข่าว ในสื่อประเภทเดียวกัน 2 ครั้ง และ 1 ครั้ง มาเปรียบเทียบกัน จะพบว่า มีผู้สื่อข่าวสตรี จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 49.6 ไม่ได้ย้ายองค์กรข่าวต่อในครั้งที่ 2

ตารางที่ 13 จำแนกผู้ตอบแบบสอบถาม ตามจำนวนครั้งของการย้ายองค์กรข่าว ในสื่อประเภทเดียวกัน

จำนวนการย้ายองค์กรข่าว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ย้าย 1 ครั้ง	283	73.5
ย้าย 2 ครั้ง	92	23.9
ไม่เคยย้าย	102	26.5

หมายเหตุ : จากจำนวนผู้สื่อข่าวสตรีที่ตอบแบบสอบถาม 385 คน มีผู้สื่อข่าวสตรีบางคน ที่ย้ายองค์กรข่าว ในสื่อประเภทเดียวกันถึง 2 ครั้ง จึงทำให้ผลรวมความถี่ มีค่าร้อยละเกินจำนวน 100

ผู้สื่อข่าวสตรี จำนวนตามการย้ายงานระหว่างองค์กรข่าวครั้งแรก ในสื่อประเภทเดียวกัน

ผู้สื่อข่าวสตรี ที่ตอบแบบสอบถาม มีการย้ายองค์กรข่าว ระหว่างสื่อประเภทเดียวกัน ในครั้งแรก จำนวน 283 คน คิดเป็นร้อยละ 73.5 ของจำนวนผู้สื่อข่าวสตรีทั้ง 20 องค์กรที่ตอบแบบสอบถาม โดยกระจายไปในองค์กรสื่อทั้ง 3 สื่อ ดังนี้

ผู้สื่อข่าวสตรี ได้ย้ายงานระหว่างองค์กรหนังสือพิมพ์ด้วยกัน จำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 93.0 ของจำนวนผู้สื่อข่าวสตรี ในองค์กรหนังสือพิมพ์ทั้งหมด ที่ตอบแบบสอบถาม 243 คน รองลงมาคือ การย้ายงานระหว่างองค์กรวิทยุโทรทัศน์ด้วยกัน จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 38.6 ของจำนวนผู้สื่อข่าวสตรี ในองค์กรวิทยุโทรทัศน์ทั้งหมด ที่ตอบแบบสอบถาม และที่เหลืออีก 8 คน เป็นการย้ายงานระหว่างองค์กรวิทยุกระจายเสียงด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 53.3 ของจำนวนผู้สื่อข่าวสตรี ในองค์กรวิทยุกระจายเสียงทั้งหมด ที่ตอบแบบสอบถาม ดังรายละเอียดในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม ตามการย้ายงานระหว่างองค์กรข่าว ในสื่อประเภทเดียวกัน ครั้งแรก

ลักษณะการย้ายงาน	จำนวนผู้สื่อข่าวสตรีทั้งหมด (คน)	จำนวนผู้สื่อข่าวสตรีที่ย้ายงาน (คน)	ร้อยละ
หนังสือพิมพ์ → หนังสือพิมพ์	243	226	93.0
วิทยุ → วิทยุ	15	8	53.3
โทรทัศน์ → โทรทัศน์	127	49	38.6
รวม	385	283	73.5

ผู้สื่อข่าวสตรี จำแนกตามการย้ายงานครั้งที่ 2 ระหว่างองค์กรข่าว ระหว่างสื่อประเภทเดียวกัน

ผู้สื่อข่าวสตรี ที่ตอบแบบสอบถาม มีการย้ายองค์กรข่าวในสื่อประเภทเดียวกัน ในครั้งที่ 2 จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.9 ของผู้สื่อข่าวสตรีทั้ง 20 องค์กร ที่ตอบแบบสอบถาม โดยกระจายไปในองค์กรสื่อทั้ง 3 สื่อ ดังนี้

ผู้สื่อข่าวสตรีที่ย้ายงาน ครั้งที่ 2 ระหว่างองค์กรหนังสือพิมพ์ด้วยกัน มีจำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ของจำนวนผู้สื่อข่าวสตรีในองค์กรหนังสือพิมพ์ ที่ตอบแบบสอบถาม ทั้งหมด รองลงมาคือการย้ายงานระหว่างองค์กรวิทยุโทรทัศน์ด้วยกัน จำนวน 16 คน คิดเป็น ร้อยละ 12.6 ของจำนวนผู้สื่อข่าวสตรีในองค์กรวิทยุโทรทัศน์ ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด และที่เหลืออีก 5 คน เป็นการย้ายงานระหว่างองค์กรวิทยุกระจายเสียงด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ของจำนวนผู้สื่อข่าวสตรี ในองค์กรวิทยุกระจายเสียง ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ดังรายละเอียดในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 จำแนกผู้ตอบแบบสอบถาม ตามการย้ายงาน ครั้งที่ 2 ระหว่างองค์กรข่าว ในสื่อประเภทเดียวกัน

ลักษณะการย้ายงาน	จำนวนผู้สื่อข่าวสตรี ทั้งหมด (คน)	จำนวนผู้สื่อข่าวสตรี ที่ย้ายงาน (คน)	ร้อยละ
หนังสือพิมพ์ → หนังสือพิมพ์	243	81	33.3
วิทยุ → วิทยุ	15	5	33.3
โทรทัศน์ → โทรทัศน์	127	16	12.6
รวม	385	92	23.9

ผู้สื่อข่าวสตรี จำแนกตามจำนวนการย้ายงานข้ามสื่อ

ผู้สื่อข่าวสตรี ที่ตอบแบบสอบถามที่เคยย้ายงานข้ามสื่อ 1 ครั้ง มีจำนวน มากถึง 175 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5 และมีจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 ที่เคยย้ายงานข้ามสื่อถึง 2 ครั้ง ส่วนผู้สื่อข่าวสตรีที่ไม่เคยย้ายงานข้ามสื่อเลย มีจำนวน 210 คน คิดเป็น ร้อยละ 54.5 ดังรายละเอียดในตารางที่ 16

เมื่อนำจำนวนผู้สื่อข่าวสตรีที่ย้ายงานข้ามสื่อ จำนวน 2 ครั้ง และ 1 ครั้ง มาเปรียบเทียบกัน จะพบว่า มีผู้สื่อข่าวสตรีจำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 ไม่ได้ย้ายงานข้ามสื่อต่อเป็นครั้งที่ 2

ตารางที่ 16 จำแนกผู้ตอบแบบสอบถาม ตามจำนวนการย้ายงานข้ามสื่อ

จำนวนการย้ายงานข้ามสื่อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ย้าย 1 ครั้ง	175	45.5
ย้าย 2 ครั้ง	77	20.0
ไม่เคยย้าย	210	54.5

หมายเหตุ : จากจำนวนผู้สื่อข่าวสตรีที่ตอบแบบสอบถาม 385 คน มีผู้สื่อข่าวสตรีบางคน ที่ย้ายงานข้ามสื่อ 2 ครั้ง จึงทำให้ผลรวมความถี่ มีค่าร้อยละเกินจำนวน 100

ผู้สื่อข่าวสตรี จำแนกตามจำนวนการย้ายงานข้ามสื่อลักษณะต่างๆใน ครั้งแรก

ผู้สื่อข่าวสตรี ที่ตอบแบบสอบถาม มีการย้ายองค์กรข้ามสื่อ ในครั้งแรก จำนวน 175 คน โดยกระจายไปยังลักษณะข้ามสื่อทั้ง 6 ลักษณะ ดังนี้

ผู้สื่อข่าวสตรี ที่ย้ายงานข้ามสื่อ จากสื่อหนังสือพิมพ์ไปยังสื่อวิทยุกระจายเสียง มีจำนวนมากที่สุดถึง 71 คน คิดเป็นร้อยละ 40.6 รองลงมาคือการย้ายงานจากสื่อหนังสือพิมพ์ ไปยังสื่อวิทยุโทรทัศน์ และการย้ายงานจากสื่อวิทยุกระจายเสียงไปยังสื่อวิทยุโทรทัศน์ จำนวน 57 คน และ 37 คน คิดเป็นร้อยละ 32.6 และร้อยละ 21.1 ตามลำดับ ที่เหลืออีก 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7 คือผู้สื่อข่าวสตรีที่ย้ายงานจากสื่อวิทยุกระจายเสียงไปยังสื่อหนังสือพิมพ์

เป็นที่น่าสังเกตว่า ในการย้ายงานข้ามสื่อครั้งแรกนั้น ไม่มีผู้สื่อข่าวสตรี ย้ายงานจากสื่อวิทยุโทรทัศน์ไปยังสื่อหนังสือพิมพ์ และจากสื่อวิทยุโทรทัศน์ไปยังสื่อวิทยุกระจายเสียงเลย ดังรายละเอียดในตารางที่ 17

ตารางที่ 17 จำแนกผู้ตอบแบบสอบถาม ตามลักษณะการย้ายงานข้ามสื่อ ครั้งที่ 1

ลักษณะการข้ามสื่อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หนังสือพิมพ์ → วิทยุ	71	40.6
หนังสือพิมพ์ → โทรทัศน์	57	32.6
วิทยุ → หนังสือพิมพ์	10	5.7
วิทยุ → โทรทัศน์	37	21.1
โทรทัศน์ → หนังสือพิมพ์	0	0.0
โทรทัศน์ → วิทยุ	0	0.0
รวม	175	100.0

ผู้สื่อข่าวสตรี จำแนกตามจำนวนการย้ายงานข้ามสื่อในลักษณะต่างๆ ครั้งที่ 2

ผู้สื่อข่าวสตรี ที่ตอบแบบสอบถาม มีการย้ายองค์กรข้ามสื่อ ในครั้งที่ 2 จำนวน 77 คน โดยกระจายไปยังลักษณะข้ามสื่อทั้ง 6 ลักษณะ ดังนี้

ผู้สื่อข่าวสตรี ที่ย้ายงานข้ามสื่อ จากสื่อวิทยุกระจายเสียงไปยังสื่อหนังสือพิมพ์ มีจำนวนมากที่สุดถึง 33 คน คิดเป็นร้อยละ 40.6 รองลงมาคือการย้ายงานจากสื่อวิทยุโทรทัศน์ ไปยังสื่อหนังสือพิมพ์ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7

ขณะที่ผู้สื่อข่าวสตรี ที่ย้ายงานจากสื่อหนังสือพิมพ์ไปยังสื่อวิทยุโทรทัศน์ และจากสื่อวิทยุกระจายเสียงไปยังวิทยุโทรทัศน์ มีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ จำนวน 8 คน และ 7 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4 และร้อยละ 9.1 ตามลำดับ ที่เหลืออีก 10 คน คือผู้สื่อข่าวสตรีที่ย้ายงานจากสื่อหนังสือพิมพ์ไปยังวิทยุกระจายเสียง และการย้ายงานจากสื่อวิทยุโทรทัศน์ไปยังสื่อวิทยุกระจายเสียง ในจำนวนอย่างละ 5 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 6.5 ดังรายละเอียดในตารางที่ 18

ตารางที่ 18 จำแนกผู้ตอบแบบสอบถาม ตามลักษณะการย้ายงานข้ามสื่อ ครั้งที่ 2

ลักษณะการข้ามสื่อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หนังสือพิมพ์ → วิทยุ	5	6.5
หนังสือพิมพ์ → โทรทัศน์	8	10.4
วิทยุ → หนังสือพิมพ์	33	42.8
วิทยุ → โทรทัศน์	7	9.1
โทรทัศน์ → หนังสือพิมพ์	19	24.7
โทรทัศน์ → วิทยุ	5	6.5
รวม	77	100.0

ผู้สื่อข่าวสตรี จำแนกตามการเลื่อนตำแหน่งในระดับบริหาร

ผู้สื่อข่าวสตรี ที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 358 คน คิดเป็นร้อยละ 91.5 ไม่มีการเลื่อนตำแหน่งในระดับบริหาร ยังคงอยู่ในตำแหน่งผู้สื่อข่าวเหมือนเดิม รองลงมาร้อยละ 8.5 ได้เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น คือผู้สื่อข่าวสตรีที่ได้เลื่อนตำแหน่งเป็นหัวหน้าข่าว จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2 ส่วนผู้สื่อข่าวสตรีอีก 9 คนที่เหลือ คือผู้สื่อข่าวสตรี ที่ได้เลื่อนตำแหน่งเป็นผู้ช่วยหัวหน้าข่าว จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 และจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 คือผู้สื่อข่าวสตรีที่ได้เลื่อนตำแหน่งเป็นผู้ช่วยบรรณาธิการ ดังรายละเอียดในตารางที่ 19

ตารางที่ 19 จำแนกผู้ตอบแบบสอบถาม ตามการเลื่อนตำแหน่งในระดับบริหาร

การเลื่อนตำแหน่ง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ได้เลื่อนตำแหน่ง	352	91.5
เลื่อนเป็นผู้ช่วยหัวหน้าข่าว	5	1.3
เลื่อนเป็นหัวหน้าข่าว	24	6.2
เลื่อนเป็นผู้ช่วยบรรณาธิการ	4	1.0
รวม	385	100.0

ผู้สื่อข่าวสตรี จำแนกตามเหตุผลในการย้ายงาน

ผู้สื่อข่าวสตรี ที่ตอบแบบสอบถาม ที่มีการย้ายงานทั้งสิ้น จำนวน 234 คน
ได้ให้เหตุผลในการย้ายงาน ดังนี้

ผู้สื่อข่าวสตรี ส่วนใหญ่ ย้ายงานเพราะต้องการความก้าวหน้า จำนวน 92 คน
คิดเป็นร้อยละ 39.3 รองลงมา ย้ายงานเพราะต้องการทำงานโทรทัศน์ และเห็นว่าตนเอง
ไม่เหมาะสมกับงานที่ทำอยู่ จำนวน 55 คน และ 43 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 และร้อยละ 18.4
ตามลำดับ ซึ่งเหล่านี้ถือเป็นปัจจัยที่เกิดจากตัวของผู้สื่อข่าวสตรีโดยตรง รวมแล้วมากถึง ร้อยละ
81.2

ขณะที่ผู้สื่อข่าวสตรีที่ย้ายงาน โดยปัจจัยที่ไม่ได้เกิดจากตัวผู้สื่อข่าวสตรีโดยตรง
มีเพียง ร้อยละ 18.8 โดยที่ผู้สื่อข่าวสตรี ย้ายงาน เพราะมีปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหาร มีมากถึง 17 คน คิดเป็น
ร้อยละ 7.3 รองลงมา ย้ายงานเพราะบริษัทปิดกิจการ 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4 และจำนวน
12 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1 ย้ายงานเพราะมีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนร่วมงาน ดังรายละเอียดในตารางที่ 20

ตารางที่ 20 จำแนกผู้ตอบแบบสอบถาม ตามเหตุผลการย้ายงาน

เหตุผลการย้ายงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพื่อความก้าวหน้า	92	39.3
ต้องการทำงานโทรทัศน์	55	23.5
คิดว่าตนเอง ไม่เหมาะสมกับงาน	43	18.4
มีปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหาร	17	7.3
บริษัทปิดกิจการ	15	6.4
มีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนร่วมงาน	12	5.1
รวม	234	100.0

สรุปลักษณะการขยายขอบเขตงานของผู้สื่อข่าวสตรี

ผู้สื่อข่าวสตรี ส่วนใหญ่มีการย้ายสายงาน ย้ายองค์กรมากที่สุดคือ 2 ครั้ง

พบว่า ในการย้ายสายงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรี พบว่าผู้สื่อข่าวสตรีมีการขยายขอบเขตสายงานข่าวมากขึ้นกว่าเดิมถึง 6 สายข่าว ได้แก่ สายข่าววิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม สายข่าวสังคม สตรี เด็ก สายข่าวอาชญากรรม สายข่าวเศรษฐกิจ สายข่าวกีฬา และสายข่าวอาชญากรรม ตามลำดับ เป็นไปตามข้อสันนิษฐานงานวิจัยข้อที่ 1. ผู้สื่อข่าวสตรีมีการขยายขอบเขตงาน ไปสู่ข่าวอาชญากรรม ข่าวกีฬา และข่าวภูมิภาคมากขึ้น

ในด้านการย้ายงานข้ามสื่อ พบว่าผู้สื่อข่าวสตรีทั้งจากสื่อหนังสือพิมพ์ และสื่อวิทยุกระจายเสียง มีการย้ายงานไปสู่สื่อวิทยุโทรทัศน์ มากถึง 109 คน ขณะที่ผู้สื่อข่าวสตรีที่ย้ายงานไปสู่สื่อหนังสือพิมพ์ เพียง 62 คนเท่านั้น นอกจากนี้ยังพบว่า เหตุผลในการย้ายของผู้สื่อข่าวสตรีถึง 92 คน คือ เพื่อความก้าวหน้า รองลงมาคือ ต้องการงานโทรทัศน์ จำนวน 55 คน ซึ่งเป็นไปตามข้อสันนิษฐานงานวิจัย ข้อที่ 2. ผู้สื่อข่าวสตรีมีแนวโน้มการขยายงาน ไปสู่สื่อโทรทัศน์ในระดับสูง

ส่วนการขยายขอบเขตงานข่าว จากผู้ปฏิบัติงานไปสู่ผู้บริหารงานข่าวนั้น พบว่าผู้สื่อข่าวสตรี ที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน มากถึง 352 คน คิดเป็นร้อยละ 91.5 ยังคงสถานะเป็นผู้สื่อข่าว ที่เหลือจำนวน 33 คน ได้เลื่อนตำแหน่งเป็นหัวหน้าข่าว จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2 และ ได้เลื่อนตำแหน่งเป็นผู้ช่วยหัวหน้าข่าว จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 มีผู้สื่อข่าวสตรีเพียง 4 คนเท่านั้น ที่ได้เลื่อนตำแหน่งเป็นผู้ช่วยบรรณาธิการ แต่กลับไม่มีผู้สื่อข่าวสตรีที่ได้เลื่อนตำแหน่งเป็นบรรณาธิการเลย

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการขยายขอบเขตงาน ของผู้สื่อข่าวสตรี

3.1 ปัจจัยภายใน

ปัจจัยภายใน หมายถึง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการขยายขอบเขตงานของผู้สื่อข่าวสตรี ที่เกิดจากตัวผู้สื่อข่าวสตรีเอง โดยผู้สื่อข่าวสตรี ที่ตอบแบบสอบถาม มีความเห็นด้วย ต่อปัจจัยภายใน ด้านศักยภาพ ความสามารถ ที่ส่งผลต่อการขยายขอบเขตงานข่าว อยู่ในเกณฑ์ระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ยถึง 4.14 ขณะที่ปัจจัยด้านความเป็นสตรี บุคลิกภาพ อยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.34 ดังรายละเอียดในตารางที่ 21

ตารางที่ 21 ความคิดเห็นของผู้สื่อข่าวสตรีต่อปัจจัยภายใน ที่ส่งผลต่อการขยายขอบเขตงานข่าว

ปัจจัยภายใน	ระดับความเห็นด้วย	
	ค่าเฉลี่ย	ระดับเกณฑ์มาตรฐาน
1. ศักยภาพ ความสามารถ	4.14	สูง
2. ความเป็นสตรี บุคลิกภาพ	3.34	ปานกลางค่อนข้างสูง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.74	สูง

หมายเหตุ : เกณฑ์ในการวัดระดับความเห็นด้วยในปัจจัยภายในของผู้สื่อข่าวสตรี พิจารณาจากค่าเฉลี่ยของคะแนนระดับความเห็นด้วย ดังนี้

- เมื่อค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.00 – 2.33 ให้หมายถึง ระดับความเห็นด้วยต่ำ
- เมื่อค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.34 – 3.67 ให้หมายถึง ระดับความเห็นด้วยปานกลาง
- เมื่อค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.68 – 5.00 ให้หมายถึง ระดับความเห็นด้วยสูง

- ปัจจัยที่มีระดับความเห็นด้วยสูง คือปัจจัยส่งเสริม การขยายงานของผู้สื่อข่าวสตรี
- ปัจจัยที่มีระดับความเห็นด้วยต่ำ คือข้อจำกัด การขยายงานของผู้สื่อข่าวสตรี

ปัจจัยด้าน ศักยภาพ ความสามารถ

ผู้สื่อข่าวสตรี ที่ตอบแบบสอบถาม มีระดับความเห็นด้วย ต่อข้อความ 6 ข้อ ในระดับค่าเฉลี่ยที่สูง โดยข้อความที่ว่า “ ท่านเชื่อมั่นว่า ท่านสามารถทำข่าวทุกสายงาน ได้อย่างละเอียด ลึกซึ้ง ” มีระดับค่าเฉลี่ยสูงที่สุดถึง 4.4 รองลงมาคือข้อความที่ว่า “ ท่านทำข่าวตามที่หัวหน้ามอบหมายได้อย่างละเอียดและตรงต่อเวลาเสมอ ” และข้อความที่ว่า “ ประเด็นข่าวของท่านได้รับความสนใจจากคนในองค์กรเสมอ ” โดยมีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน คือ 4.2 และ 4.0 ตามลำดับ และมีข้อความสุดท้าย ที่ว่า “ ท่านตัดสินใจที่จะ ไปทำข่าวต่างจังหวัดได้ทันที ” เพียงข้อความเดียว ที่ผู้สื่อข่าวสตรี มีระดับความเห็นด้วยเฉลี่ยปานกลาง คือ 3.5

จากการนำค่าเฉลี่ยทั้ง 7 ข้อมาหาค่าเฉลี่ยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 3.90 ซึ่งเป็นระดับที่สูง ซึ่งจากความคิดเห็นของผู้สื่อข่าวสตรีนี้ ชี้ให้เห็นว่า ปัจจัยด้านศักยภาพ ความสามารถ เป็นปัจจัยที่น่าจะช่วยส่งเสริมการขยายขอบเขตงานของผู้สื่อข่าวสตรี ดังรายละเอียด ในตารางที่ 22

ตารางที่ 22 ปัจจัยด้าน ศักยภาพ ความสามารถ

ข้อความ	ระดับความเห็นด้วย					ค่าเฉลี่ย
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
1.ท่านเชื่อมั่นว่า ท่านสามารถทำข่าวทุกสายงาน ได้อย่างละเอียด ลึกซึ้ง	91 (23.6)	178 (46.2)	101 (26.2)	12 (3.1)	3 (0.8)	4.4 สูง
2.ท่านทำข่าวตามที่หัวหน้ามอบหมายได้อย่างละเอียด และตรงต่อเวลาเสมอ	133 (34.5)	202 (52.5)	43 (11.2)	6 (1.6)	1 (0.3)	4.2 สูง
3.ประเด็นข่าวของท่าน ได้รับความสนใจ จากคนในองค์กรเสมอ	87 (22.6)	209 (54.3)	82 (21.3)	5 (1.3)	2 (0.5)	4.0 สูง
4.ท่านได้รับข้อมูลข่าวเชิงลึกจากแหล่งข่าวอยู่เสมอ	105 (27.3)	147 (38.2)	97 (25.2)	29 (7.5)	7 (1.8)	3.8 สูง
5.ท่านสามารถใช้ดุลพินิจได้อย่างเต็มที่ ในงาน ที่ได้รับมอบหมาย	49 (12.7)	184 (47.8)	141 (36.6)	11 (2.9)	-	3.7 สูง
6.ท่านแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ในการทำข่าวได้ ด้วยตัวเองเสมอ	75 (19.5)	156 (40.5)	118 (30.6)	31 (8.1)	5 (1.3)	3.7 สูง
7.ท่านตัดสินใจที่จะไปทำข่าวต่างจังหวัดได้ทันที	21 (5.5)	146 (37.9)	209 (54.3)	9 (2.3)	-	3.5 ปานกลาง ค่อนข้าง สูง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.90 (สูง)					

หมายเหตุ : เกณฑ์ในการวัดระดับความเห็นด้วยในปัจจัยด้านศักยภาพ ความสามารถ ของผู้สื่อข่าวสตรี

พิจารณาจากค่าเฉลี่ยของคะแนนระดับความเห็นด้วย ดังนี้

เมื่อค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.00 – 2.33

ให้หมายถึง ระดับความเห็นด้วยต่ำ

เมื่อค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.34 – 3.67

ให้หมายถึง ระดับความเห็นด้วยปานกลาง

เมื่อค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.68 – 5.00

ให้หมายถึง ระดับความเห็นด้วยสูง

- ปัจจัยที่มีระดับความเห็นด้วยสูง คือปัจจัยส่งเสริม การขยายงานของผู้สื่อข่าวสตรี
- ปัจจัยที่มีระดับความเห็นด้วยต่ำ คือข้อจำกัด การขยายงานของผู้สื่อข่าวสตรี

ปัจจัยด้าน ความเป็นสตรี นุคลิกภาพ

ผู้สื่อข่าวสตรี ที่ตอบแบบสอบถาม มีระดับความเห็นด้วยระดับสูงต่อข้อความถึง 2 ข้อความ โดยข้อความที่ว่า “ ทุกครั้งที่ท่านคุยกับแหล่งข่าว ท่านได้รับความร่วมมือจากแหล่งข่าวเป็นอย่างดี ” มีระดับค่าเฉลี่ยสูงถึง 4.2 รองลงมาคือข้อความที่ว่า “ แหล่งข่าวให้ความไว้วางใจใจท่านเป็นอย่างดี ” มีระดับค่าเฉลี่ยที่ 4.1 ซึ่งเป็นข้อความเกี่ยวกับความร่วมมือ และความเชื่อใจของแหล่งข่าว ต่อผู้สื่อข่าวสตรี ส่วนข้อความเกี่ยวกับความอดทน นั้นผู้สื่อข่าวสตรี มีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง คือ 3.2 และข้อความที่ผู้สื่อข่าวสตรีมีความเห็นด้วยต่ำที่ระดับค่าเฉลี่ย 2.1 คือข้อความที่ว่า “ ท่านรู้สึกหวาดกลัว เมื่อต้องไปทำข่าวในสถานที่ที่อันตราย เช่น ข่าวการจลาจล ข่าวสงคราม ”

เมื่อนำค่าเฉลี่ยทั้ง 5 ข้อมาหาค่าเฉลี่ยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 3.34 ซึ่งเป็นระดับปานกลาง และเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับช่วงระดับคะแนนเฉลี่ยปานกลาง ที่ 2.34 – 3.67 ความเป็นกลางจึงอยู่ที่ ระดับคะแนน 3.20 ดังนั้นจึงชี้ให้เห็นว่า ผู้สื่อข่าวสตรี เห็นว่า ปัจจัยด้านศักยภาพ ความสามารถ น่าจะเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมการขยายขอบเขตงานของผู้สื่อข่าวสตรี ดังรายละเอียดในตารางที่ 23

ข้อความ	ระดับความเห็นด้วย					ค่าเฉลี่ย
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
1.ทุกครั้งที่ท่านคุยกับแหล่งข่าว ท่านได้รับ ความร่วมมือจากแหล่งข่าวเป็นอย่างดี	156 (40.5)	163 (42.3)	55 (14.3)	9 (2.3)	2 (0.5)	4.2 สูง
2.แหล่งข่าวให้ความไว้วางใจเชื่อใจท่านเป็นอย่างดี	136 (35.5)	172 (44.7)	71 (18.4)	4 (1.0)	2 (0.5)	4.1 สูง
3.ท่านมีความอดทนในการรอคอยแหล่งข่าว และข่าว อย่างเต็มที่	49 (12.7)	104 (27.0)	151 (39.2)	53 (13.8)	28 (7.3)	3.2 กลาง
4.ท่านหาข่าวจากแหล่งข่าว ได้ง่ายกว่านักข่าวชาย	42 (10.9)	90 (23.4)	168 (43.6)	52 (13.5)	33 (8.6)	3.1 ปานกลาง ค่อนข้าง สูง
5.ท่านรู้สึกหวาดกลัว เมื่อต้องไปทำข่าวในสถานที่ที่ อันตราย เช่น ข่าวการจลาจล ข่าวสงคราม	3 (0.8)	28 (7.3)	78 (20.3)	164 (41.8)	112 (29.1)	2.1 ต่ำ
ค่าเฉลี่ยรวม	3.34 (ปานกลางค่อนข้างสูง)					

หมายเหตุ : เกณฑ์ในการวัดระดับความเห็นด้วย ในปัจจัยด้านความเป็นสตรี บุคลิกภาพ ของ

ผู้สื่อข่าวสตรี พิจารณาจากค่าเฉลี่ยของคะแนนระดับความเห็นด้วย ดังนี้

เมื่อค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.00 – 2.33 ให้หมายถึง ระดับความเห็นด้วยต่ำ

เมื่อค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.34 – 3.67 ให้หมายถึง ระดับความเห็นด้วยปานกลาง

เมื่อค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.68 – 5.00 ให้หมายถึง ระดับความเห็นด้วยสูง

- ปัจจัยที่มีระดับความเห็นด้วยสูง คือปัจจัยส่งเสริม การขยายงานของผู้สื่อข่าวสตรี
- ปัจจัยที่มีระดับความเห็นด้วยต่ำ คือข้อจำกัด การขยายงานของผู้สื่อข่าวสตรี

3.2 ปัจจัยภายนอก

ปัจจัยภายนอก หมายถึง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการขยายขอบเขตงานของผู้สื่อข่าวสตรี ที่ไม่ได้เกิดจากตัวผู้สื่อข่าวสตรีเอง โดยผู้สื่อข่าวสตรี ที่ตอบแบบสอบถาม มีความเห็นด้วยต่อปัจจัยภายนอกทั้งหมด อยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาในเชิงเปรียบเทียบพบว่า ด้านสิทธิสตรี ด้านนโยบายองค์กร ด้านเพื่อนร่วมอาชีพ ด้านเพื่อนร่วมงาน มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยรวม โดยด้านสิทธิสตรีมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 3.58 ขณะที่ด้านผู้บังคับบัญชา ด้านลักษณะอาชีพ และด้านครอบครัว มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวม โดยด้านครอบครัวมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ 2.93 ดังรายละเอียดในตารางที่ 24

ตารางที่ 24 ความคิดเห็นของผู้สื่อข่าวสตรีต่อปัจจัยภายนอก ที่ส่งผลต่อการขยายขอบเขตงานข่าว

ปัจจัยภายนอก	ระดับความเห็นด้วย	
	ค่าเฉลี่ย	ระดับเกณฑ์มาตรฐาน
1.สิทธิสตรี	3.58	ปานกลางค่อนข้างสูง
2.นโยบายองค์กร	3.56	ปานกลางค่อนข้างสูง
3.เพื่อนร่วมอาชีพ	3.53	ปานกลางค่อนข้างสูง
4.เพื่อนร่วมงาน	3.47	ปานกลางค่อนข้างสูง
5.ผู้บังคับบัญชา	3.27	ปานกลางค่อนข้างสูง
6.ลักษณะอาชีพ	3.15	ปานกลางค่อนข้างต่ำ
7.ครอบครัว	2.93	ปานกลางค่อนข้างต่ำ
ค่าเฉลี่ยรวม	3.35	ปานกลางค่อนข้างสูง

หมายเหตุ : เกณฑ์ในการจัดระดับความเห็นด้วยในปัจจัยภายนอกของผู้สื่อข่าวสตรี พิจารณาจากค่าเฉลี่ยของคะแนนระดับความเห็นด้วย ดังนี้

เมื่อค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.00 – 2.33 ให้หมายถึง ระดับความเห็นด้วยต่ำ

เมื่อค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.34 – 3.67 ให้หมายถึง ระดับความเห็นด้วยปานกลาง

เมื่อค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.68 – 5.00 ให้หมายถึง ระดับความเห็นด้วยสูง

- ปัจจัยที่มีระดับความเห็นด้วยสูง คือปัจจัยส่งเสริม การขยายงานของผู้สื่อข่าวสตรี
- ปัจจัยที่มีระดับความเห็นด้วยต่ำ คือข้อจำกัด การขยายงานของผู้สื่อข่าวสตรี

เมื่อพิจารณาระดับความเห็นด้วยของผู้สื่อข่าวสตรีในแต่ละด้าน จะพบว่า ผู้สื่อข่าวสตรี มีความเห็นด้วยต่อปัจจัยด้านสิทธิสตรี (ค่าเฉลี่ย 3.58) มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับ 1 รองลงมาได้แก่ ปัจจัยด้านนโยบายองค์กร (ค่าเฉลี่ย 3.56) และด้านเพื่อนร่วมอาชีพ (ค่าเฉลี่ย 3.53) ตามลำดับ อันดับ 4 ได้แก่ ปัจจัยด้านเพื่อนร่วมงาน (ค่าเฉลี่ย 3.47) อันดับที่ 5 คือ ปัจจัยด้านผู้บังคับบัญชา (ค่าเฉลี่ย 3.27) อันดับ 6 ได้แก่ ปัจจัยด้านลักษณะอาชีพ (ค่าเฉลี่ย 3.15) และ อันดับสุดท้าย คือปัจจัยด้านครอบครัว (ค่าเฉลี่ย 2.93)

เมื่อนำค่าเฉลี่ยของปัจจัยแต่ละด้าน มาเปรียบเทียบกับช่วงระดับคะแนนเฉลี่ยปานกลาง ที่ 2.34 – 3.67 ความเป็นกลางจึงอยู่ที่ ระดับคะแนนเฉลี่ย 3.20 ดังนั้นจึงชี้ให้เห็นว่า ปัจจัยด้านสิทธิสตรี ปัจจัยด้านนโยบายองค์กร ปัจจัยด้านเพื่อนร่วมอาชีพ ปัจจัยด้านเพื่อนร่วมงาน และปัจจัยด้านผู้บังคับบัญชา ซึ่งมีคะแนนความเห็นด้วยเฉลี่ยมากกว่า คะแนนเฉลี่ย 3.20 เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมการขยายขอบเขตงานของผู้สื่อข่าวสตรี ตามลำดับ

ส่วนปัจจัยที่เหลืออีก 2 ด้านคือปัจจัยด้านลักษณะอาชีพ และปัจจัยด้านครอบครัว เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับระดับคะแนนเฉลี่ย 3.20 พบว่า ปัจจัยทั้ง 2 ด้าน มีคะแนนความเห็นด้วยเฉลี่ยน้อยกว่า จึงชี้ให้เห็นว่า ปัจจัยทั้ง 2 ด้าน เป็นปัจจัยที่เป็นข้อจำกัดต่อการขยายขอบเขตงานของผู้สื่อข่าวสตรี โดยปัจจัยด้านครอบครัว เป็นข้อจำกัดมากที่สุด

สำหรับรายละเอียดของปัจจัยภายนอกทั้ง 7 ด้านนั้น ได้แสดงรายละเอียดเอาไว้ในตารางที่ 25 - 31

ปัจจัยด้าน สติริสตรี้

ผู้สื่อข่าวสตรี ที่ตอบแบบสอบถาม มีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง ที่คะแนน 3.58 ต่อข้อความที่ว่า “ ท่านคิดว่ากระแสสติริสตรี้ มีส่วนอย่างมาก ในการเปิดโอกาสให้ท่านทำงานข่าวได้ทุกสายข่าว ”

เมื่อนำค่าเฉลี่ย ดังกล่าว มาเปรียบเทียบกับช่วงระดับคะแนนเฉลี่ยปานกลางที่ 2.34 – 3.67 ความเป็นกลางจึงอยู่ที่ ระดับคะแนน 3.20 ดังนั้น จึงชี้ให้เห็นว่า ผู้สื่อข่าวสตรี เห็นว่า ปัจจัยด้านสติริสตรี้ เป็นปัจจัยที่น่าจะส่งเสริมการขยายขอบเขตงานของผู้สื่อข่าวสตรี ดังรายละเอียดในตารางที่ 25

ตารางที่ 25 ปัจจัยด้าน สติริสตรี้

ข้อความ	ระดับความเห็นด้วย					
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ค่าเฉลี่ย
1.ท่านคิดว่ากระแสสติริสตรี้ มีส่วนอย่างมาก ในการเปิดโอกาสให้ท่านทำงานข่าวได้ทุกสายข่าว	54 (14.0)	154 (40.0)	139 (30.9)	20 (5.2)	18 (4.7)	3.58 ปานกลาง ค่อนข้าง สูง

หมายเหตุ : เกณฑ์ในการจัดระดับความเห็นด้วยในปัจจัยด้านสติริสตรี้ ของผู้สื่อข่าวสตรี

พิจารณาจากค่าเฉลี่ยของคะแนนระดับความเห็นด้วย ดังนี้

เมื่อค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.00 – 2.33 ให้หมายถึง ระดับความเห็นด้วยต่ำ

เมื่อค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.34 – 3.67 ให้หมายถึง ระดับความเห็นด้วยปานกลาง

เมื่อค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.68 – 5.00 ให้หมายถึง ระดับความเห็นด้วยสูง

- ปัจจัยที่มีระดับความเห็นด้วยสูง คือปัจจัยส่งเสริม การขยายงานของผู้สื่อข่าวสตรี
- ปัจจัยที่มีระดับความเห็นด้วยต่ำ คือข้อจำกัด การขยายงานของผู้สื่อข่าวสตรี

ปัจจัยด้าน นโยบายองค์กร

ผู้สื่อข่าวสตรี ที่ตอบแบบสอบถาม มีความเห็นด้วยระดับสูงต่อข้อความถึง 2 ข้อความ โดยข้อความที่ 1 มีระดับค่าเฉลี่ยสูงถึง 4.0 รองลงมาคือข้อความที่ 2 มีระดับค่าเฉลี่ยที่ 3.8 ซึ่งเป็นข้อความเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการทำงาน และการอำนวยความสะดวกในการทำงานขององค์กร ต่อผู้สื่อข่าวสตรี ส่วนข้อความที่เหลืออีก 3 ข้อความ ผู้สื่อข่าวสตรี มีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง คือ 3.4 ในข้อความที่ว่า “ ท่านได้รับเงินเดือนและสวัสดิการ เท่าเทียมกับเพื่อนร่วมงานในตำแหน่งเดียวกัน ในองค์กรของท่าน ” และข้อความที่ 4 และ 5 ซึ่งเป็นข้อความเกี่ยวกับ วันหยุด การเพิ่มพูนความรู้ และประสบการณ์แก่ผู้สื่อข่าวสตรี มีระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากัน คือ 3.3

เมื่อนำค่าเฉลี่ยทั้ง 5 ข้อมาหาค่าเฉลี่ยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 3.56 ซึ่งเป็นระดับปานกลาง และเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับช่วงระดับคะแนนเฉลี่ยปานกลาง ที่ 2.34 – 3.67 ค่ากลางจึงอยู่ที่ ระดับคะแนน 3.20 ดังนั้นจึงชี้ให้เห็นว่า ปัจจัยด้านนโยบายองค์กร น่าจะเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมการขยายขอบเขตงานของผู้สื่อข่าวสตรี ดังรายละเอียดในตารางที่ 26

ตารางที่ 26 ปัจจัยด้าน นโยบายองค์กร

ข้อความ	ระดับความเห็นด้วย					ค่าเฉลี่ย
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
1.องค์กรของท่านส่งเสริมให้ท่าน มีส่วนร่วม ในการทำงานทุกขั้นตอน	85 (22.1)	209 (54.3)	81 (21.0)	9 (2.3)	1 (0.3)	4.0 สูง
2.องค์กรของท่าน อำนวยความสะดวกต่อการทำงาน ข่าวของท่าน อาทิ อุปกรณ์สื่อสาร เท่าเทียมกับ ผู้ร่วมงานในองค์กรเดียวกัน	55 (14.3)	204 (53.0)	117 (30.4)	8 (2.1)	1 (0.3)	3.8 สูง
3.ท่านได้รับเงินเดือน และสวัสดิการเท่าเทียมกับ เพื่อนร่วมงานในตำแหน่งเดียวกัน ในองค์กรของท่าน	51 (13.2)	124 (32.2)	155 (40.3)	37 (9.6)	18 (4.7)	3.4 ปานกลาง ค่อนข้าง สูง
4.องค์กรของท่าน มักเปิดโอกาสให้ท่านเข้าร่วม การสัมมนา อบรม เพื่อเพิ่มพูนความรู้ และ ประสบการณ์อยู่เสมอ	38 (9.9)	131 (34.0)	154 (40.0)	49 (12.7)	13 (3.4)	3.3 ปานกลาง ค่อนข้าง สูง
5.วันหยุดและเวลา ที่องค์กรของท่านกำหนดไว้ มีความเหมาะสม	41 (10.6)	122 (31.7)	146 (37.9)	56 (14.5)	20 (4.5)	3.3 ปานกลาง ค่อนข้าง สูง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.56 (ปานกลางค่อนข้างสูง)					

หมายเหตุ : เกณฑ์ในการวัดระดับความเห็นด้วยในปัจจัยด้านนโยบายองค์กร ของผู้สื่อข่าวสตรี

พิจารณาจากค่าเฉลี่ยของคะแนนระดับความเห็นด้วย ดังนี้

เมื่อค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.00 – 2.33 ให้หมายถึง ระดับความเห็นด้วยต่ำ

เมื่อค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.34 – 3.67 ให้หมายถึง ระดับความเห็นด้วยปานกลาง

เมื่อค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.68 – 5.00 ให้หมายถึง ระดับความเห็นด้วยสูง

- ปัจจัยที่มีระดับความเห็นด้วยสูง คือปัจจัยส่งเสริม การขยายงานของผู้สื่อข่าวสตรี
- ปัจจัยที่มีระดับความเห็นด้วยต่ำ คือข้อจำกัด การขยายงานของผู้สื่อข่าวสตรี

ปัจจัยด้าน เพื่อนร่วมอาชีพ

ผู้สื่อข่าวสตรี ที่ตอบแบบสอบถาม มีความเห็นด้วยระดับสูงต่อข้อความที่ว่า “ เพื่อนร่วมอาชีพ ให้คำปรึกษา แนะนำ และช่วยเหลือท่านในการปฏิบัติงานเสมอ ” มีค่าเฉลี่ย 3.7 ส่วนอีก 2 ข้อความที่เหลือ ผู้สื่อข่าวสตรีมีความเห็นด้วยระดับปานกลาง และมีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกันมาก คือ 3.5 และ 3.4 ตามลำดับ คือข้อความที่ว่า “ เพื่อนร่วมอาชีพของท่าน ให้การสนับสนุน และให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน ” และข้อความ “ เพื่อนร่วมอาชีพ ยอมรับฟังความคิดเห็นของท่าน ” ตามลำดับ

เมื่อนำค่าเฉลี่ยทั้ง 3 ข้อมาหาค่าเฉลี่ยรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 3.53 ซึ่ง เป็นระดับปานกลาง และเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับช่วงระดับคะแนนเฉลี่ยปานกลาง ที่ 2.34 – 3.67 ค่ากลางจึงอยู่ที่ ระดับคะแนน 3.20 ดังนั้นจึงน่าจะชี้ให้เห็นว่า ปัจจัยด้านเพื่อนร่วมอาชีพ เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมการขยายขอบเขตงานของผู้สื่อข่าวสตรี ดังรายละเอียดในตารางที่ 27

ตารางที่ 27 ปัจจัยด้าน เพื่อนร่วมอาชีพ

ข้อความ	ระดับความเห็นด้วย					หมายเหตุ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
1.เพื่อนร่วมอาชีพให้คำปรึกษา แนะนำ และช่วยเหลือท่านในการปฏิบัติงานเสมอ	90 (23.4)	156 (40.5)	103 (26.8)	24 (6.2)	12 (3.1)	3.7 สูง
2.เพื่อนร่วมอาชีพของท่าน ให้การสนับสนุน และให้ความร่วมมือ ในการปฏิบัติงาน	33 (8.6)	158 (41.0)	176 (45.7)	15 (3.9)	3 (0.8)	3.5 ปานกลาง ค่อนข้าง สูง
3.เพื่อนร่วมอาชีพ ยอมรับฟังความคิดเห็นของท่าน	10 (2.6)	156 (41.3)	208 (54.0)	6 (1.6)	2 (0.5)	3.4 ปานกลาง ค่อนข้าง สูง
เฉลี่ยรวม	3.53 (ปานกลางค่อนข้างสูง)					

หมายเหตุ : เกณฑ์ในการวัดระดับความเห็นด้วยในปัจจัยด้านเพื่อนร่วมอาชีพ ของผู้สื่อข่าวสตรี

พิจารณาจากค่าเฉลี่ยของคะแนนระดับความเห็นด้วย ดังนี้

เมื่อค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.00 – 2.33 ให้หมายถึง ระดับความเห็นด้วยต่ำ

เมื่อค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.34 – 3.67 ให้หมายถึง ระดับความเห็นด้วยปานกลาง

เมื่อค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.68 – 5.00 ให้หมายถึง ระดับความเห็นด้วยสูง

- ปัจจัยที่มีระดับความเห็นด้วยสูง คือปัจจัยส่งเสริม การขยายงานของผู้สื่อข่าวสตรี

- ปัจจัยที่มีระดับความเห็นด้วยต่ำ คือข้อจำกัด การขยายงานของผู้สื่อข่าวสตรี

ปัจจัยด้าน เพื่อนร่วมงาน

ผู้สื่อข่าวสตรี ที่ตอบแบบสอบถาม มีความเห็นด้วยระดับสูงต่อข้อความที่ว่า “ เพื่อนร่วมงาน มักจะช่วยเหลือข้อมูลเพิ่มเติมในการทำข่าวแก่ท่านเสมอ ” โดยมีค่าเฉลี่ย 3.7 ส่วนอีก 3 ข้อความที่เหลือ ผู้สื่อข่าวสตรีมีความเห็นด้วยในระดับปานกลางทั้งหมด โดยมีค่าเฉลี่ย 3.6 ในข้อความที่ว่า “ เพื่อนร่วมงานมีความเชื่อมั่นในผลงานข่าวของท่าน ” ซึ่งข้อความที่ผู้สื่อข่าวสตรีมีความเห็นด้วยระดับปานกลางที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.2 คือข้อความที่ว่า “ เพื่อนร่วมงาน ให้ความสำคัญต่องานที่ท่านทำ เท่าเทียมกับงานที่ผู้อื่นทำ ”

เมื่อนำค่าเฉลี่ยทั้ง 4 ข้อมาหาค่าเฉลี่ยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 3.47 ซึ่งเป็นระดับปานกลาง และเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับช่วงระดับคะแนนเฉลี่ยปานกลาง ที่ 2.34 – 3.67 ค่ากลางจึงอยู่ที่ ระดับคะแนน 3.20 ดังนั้นจึงน่าจะชี้ให้เห็นว่า ปัจจัยด้านเพื่อนร่วมงาน เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมการขยายขอบเขตงานของผู้สื่อข่าวสตรี ดังรายละเอียดในตารางที่ 28

ตารางที่ 28 ปัจจัยด้าน เพื่อนร่วมงาน

ข้อความ	ระดับความเห็นด้วย					ค่าเฉลี่ย
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
1.เพื่อนร่วมงาน มักจะช่วยเหลือหาข้อมูลเพิ่มเติมใน การทำข่าวแก่ท่านเสมอ	50 (13.0)	190 (49.4)	119 (49.4)	19 (4.9)	7 (1.8)	3.7 สูง
2.เพื่อนร่วมงานมีความเชื่อมั่นในผลงานข่าวของท่าน	56 (14.5)	183 (47.5)	99 (25.7)	33 (8.6)	14 (3.6)	3.6 ปานกลาง ค่อนข้าง สูง
3.เพื่อนร่วมงาน มักจะสอบถามข้อมูลข่าวต่างๆ จากท่านอยู่เป็นประจำ	8 (2.1)	149 (38.7)	221 (57.4)	5 (1.3)	2 (.5)	3.4 ปานกลาง ค่อนข้าง สูง
4.เพื่อนร่วมงาน ให้ความสำคัญต่องานที่ท่านทำ เท่าเทียมกับงานที่ผู้อื่นทำ	35 (9.1)	174 (45.2)	149 (38.7)	20 (5.2)	7 (1.8)	3.2 กลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.47 (ปานกลางค่อนข้างสูง)					

หมายเหตุ : เกณฑ์ในการวัดระดับความเห็นด้วยในปัจจัยด้านเพื่อนร่วมงาน ของผู้สื่อข่าวสตรี

พิจารณาจากค่าเฉลี่ยของคะแนนระดับความเห็นด้วย ดังนี้

เมื่อค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.00 – 2.33 ให้หมายถึง ระดับความเห็นด้วยต่ำ

เมื่อค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.34 – 3.67 ให้หมายถึง ระดับความเห็นด้วยปานกลาง

เมื่อค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.68 – 5.00 ให้หมายถึง ระดับความเห็นด้วยสูง

- ปัจจัยที่มีระดับความเห็นด้วยสูง คือปัจจัยส่งเสริม การขยายงานของผู้สื่อข่าวสตรี
- ปัจจัยที่มีระดับความเห็นด้วยต่ำ คือข้อจำกัด การขยายงานของผู้สื่อข่าวสตรี

ปัจจัยด้าน ผู้บังคับบัญชา

ผู้สื่อข่าวสตรี ที่ตอบแบบสอบถาม มีความเห็นด้วยระดับสูงต่อข้อความที่ว่า “ ท่านสามารถเสนอความเห็นในการปฏิบัติงานต่อผู้บังคับบัญชาได้อย่างอิสระ ” เพียงข้อความเดียว โดยมีค่าเฉลี่ย 3.7 ส่วนอีก 6 ข้อความ ผู้สื่อข่าวสตรีมีความเห็นด้วยในระดับปานกลางทั้งหมด โดยมีค่าเฉลี่ย 3.4 ในข้อความที่ว่า “ ผู้บังคับบัญชาเปิดโอกาสให้ท่านชี้แจง เสนอแนะความคิดเห็น ที่เป็นประโยชน์ต่อองค์กรเสมอ ” และข้อความที่ผู้สื่อข่าวสตรีมีความเห็นด้วยระดับปานกลาง ที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ “ ผู้บังคับบัญชารับฟังความคิดเห็นของท่านเสมอ ” ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเพียง 3.0 เท่านั้น

เมื่อนำค่าเฉลี่ยทั้ง 7 ข้อมาหาค่าเฉลี่ยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 3.27 ซึ่งเป็นระดับปานกลาง และเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับช่วงระดับคะแนนเฉลี่ยปานกลาง ที่ 2.34 – 3.67 ค่ากลางจึงอยู่ที่ ระดับคะแนน 3.20 ดังนั้นจึงน่าจะชี้ให้เห็นว่า ผู้สื่อข่าวสตรี เห็นว่า ปัจจัยด้าน ผู้บังคับบัญชา เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมการขยายขอบเขตงานของผู้สื่อข่าวสตรี ดังรายละเอียด ในตารางที่ 29

ตารางที่ 29 ปัจจัยด้าน ผู้บังคับบัญชา

ข้อความ	ระดับความเห็นด้วย					ค่าเฉลี่ย
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
1.ท่านสามารถเสนอความเห็น ในการปฏิบัติงาน ต่อผู้บังคับบัญชาได้อย่างอิสระ	60 (15.6)	175 (45.5)	120 (31.2)	26 (6.8)	4 (1.0)	3.7 สูง
2.ผู้บังคับบัญชาเปิดโอกาสให้ท่านชี้แจง เสนอแนะ ความคิดเห็น ที่เป็นประโยชน์ต่อองค์กรเสมอ	44 (11.4)	136 (35.3)	146 (37.9)	44 (11.4)	15 (3.9)	3.4 ปานกลาง ค่อนข้าง สูง
3.ผู้บังคับบัญชา มักจะให้การสนับสนุนการทำข่าว ของท่านอย่างเต็มที่	15 (3.9)	137 (35.6)	191 (49.6)	30 (7.8)	12 (3.1)	3.3 ปานกลาง ค่อนข้าง สูง
4.ท่านได้รับการปฏิบัติ จากผู้บังคับบัญชาเท่าเทียม กับผู้อื่นในองค์กร	36 (9.4)	135 (35.1)	125 (32.5)	63 (16.4)	26 (6.8)	3.2 กลาง
5.ผู้บังคับบัญชา พอใจการทำงาน และผลงาน ของท่าน	8 (2.1)	114 (29.6)	216 (56.1)	30 (56.1)	17 (4.4)	3.2 กลาง
6.ผู้บังคับบัญชามักจะมอบหมายงานให้ท่านบ่อย	32 (8.3)	105 (27.3)	149 (38.7)	62 (16.1)	37 (9.6)	3.1 ปานกลาง ค่อนข้าง ต่ำ
7.ผู้บังคับบัญชารับฟังความคิดเห็นของท่านเสมอ	28 (7.3)	91 (23.6)	164 (42.6)	72 (18.7)	30 (7.8)	3.0 ปานกลาง ค่อนข้าง ต่ำ
เฉลี่ยรวม	3.27 (ปานกลางค่อนข้างสูง)					

หมายเหตุ : เกณฑ์ในการวัดระดับความเห็นด้วยในปัจจัยด้านผู้บังคับบัญชา ของผู้สื่อข่าวสตรี

พิจารณาจากค่าเฉลี่ยของคะแนนระดับความเห็นด้วย ดังนี้

เมื่อค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.00 – 2.33 ให้หมายถึง ระดับความเห็นด้วยต่ำ

เมื่อค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.34 – 3.67 ให้หมายถึง ระดับความเห็นด้วยปานกลาง

เมื่อค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.68 – 5.00 ให้หมายถึง ระดับความเห็นด้วยสูง

- ปัจจัยที่มีระดับความเห็นด้วยสูง คือปัจจัยส่งเสริม การขยายงานของผู้สื่อข่าวสตรี

- ปัจจัยที่มีระดับความเห็นด้วยต่ำ คือข้อจำกัด การขยายงานของผู้สื่อข่าวสตรี

ปัจจัยด้าน ลักษณะอาชีพ

ผู้สื่อข่าวสตรี ที่ตอบแบบสอบถาม มีความเห็นด้วยระดับสูงต่อข้อความที่ว่า “เมื่อมีการย้ายสายงาน ท่านใช้เวลาไม่นานในการปรับตัวให้เข้ากับสายงานใหม่” โดยมีค่าเฉลี่ยถึง 4.0 และมี 2 ข้อความที่มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง ที่ 3.5 และ 3.1 ตามลำดับ และผู้สื่อข่าวสตรี มีความเห็นด้วยระดับต่ำ ต่อข้อความที่ว่า “งานของท่านมีโอกาที่จะทำให้ท่านได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุบ่อย” ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเพียง 2.0 เท่านั้น

เมื่อนำค่าเฉลี่ยทั้ง 4 ข้อมาหาค่าเฉลี่ยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 3.15 ซึ่งเป็นระดับปานกลาง และเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับช่วงระดับคะแนนเฉลี่ยปานกลาง ที่ 2.34 – 3.67 ค่ากลางจึงอยู่ที่ ระดับคะแนน 3.20 ดังนั้นจึงน่าจะชี้ให้เห็นว่า ผู้สื่อข่าวสตรี เห็นว่า ปัจจัยด้านลักษณะอาชีพ เป็นข้อจำกัดในการขยายขอบเขตงานของผู้สื่อข่าวสตรี ดังรายละเอียดในตารางที่ 30

ตารางที่ 30 ปัจจัยด้าน ลักษณะอาชีพ

ข้อความ	ระดับความเห็นด้วย					ค่าเฉลี่ย
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
1.เมื่อมีการย้ายสายงาน ท่านใช้เวลาไม่นาน ในการปรับตัวให้เข้ากับสายงานใหม่	137 (35.6)	141 (36.6)	83 (21.6)	15 (3.9)	9 (2.3)	4.0 สูง
2.ท่านมีความสุขกับงานที่ต้องพบปะผู้คนจำนวนมาก เพื่อหาข่าว	59 (15.3)	140 (36.4)	124 (32.2)	50 (13.0)	12 (3.1)	3.5 ปานกลาง ค่อนข้าง สูง
3.ท่านต้องการย้ายสายงานข่าวให้ครอบคลุมทุกสาย เพื่อพัฒนาตนเอง	25 (6.5)	88 (22.9)	199 (51.7)	61 (15.8)	12 (3.1)	3.1 ปานกลาง ค่อนข้าง ต่ำ
4.งานของท่านมีโอกาสที่จะทำให้ท่านได้รับบาดเจ็บ จากอุบัติเหตุบ่อย	7 (1.8)	3 (0.8)	72 (18.7)	185 (43.1)	118 (30.6)	2.0 ต่ำ
ค่าเฉลี่ยรวม	3.15 (ปานกลางค่อนข้างต่ำ)					

หมายเหตุ : เกณฑ์ในการวัดระดับความเห็นด้วยในปัจจัยด้านลักษณะอาชีพ ของผู้สื่อข่าวสตรี

พิจารณาจากค่าเฉลี่ยของคะแนนระดับความเห็นด้วย ดังนี้

เมื่อค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.00 – 2.33 ให้หมายถึง ระดับความเห็นด้วยต่ำ

เมื่อค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.34 – 3.67 ให้หมายถึง ระดับความเห็นด้วยปานกลาง

เมื่อค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.68 – 5.00 ให้หมายถึง ระดับความเห็นด้วยสูง

- ปัจจัยที่มีระดับความเห็นด้วยสูง คือปัจจัยส่งเสริม การขยายงานของผู้สื่อข่าวสตรี

- ปัจจัยที่มีระดับความเห็นด้วยต่ำ คือข้อจำกัด การขยายงานของผู้สื่อข่าวสตรี

ปัจจัยด้าน ครอบครัว

ผู้สื่อข่าวสตรี ที่ตอบแบบสอบถาม มีความเห็นด้วยระดับสูงต่อข้อความที่ว่า “ บุคคลในครอบครัว ต้องการให้ท่านมีวันหยุดพักผ่อนมากกว่า 1 วัน/ สัปดาห์ ” ที่ค่าเฉลี่ย 3.8 รองลงมาคือมีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง ต่อข้อความที่ว่า “ บุคคลในครอบครัว จะรับภาระในบ้านแทนท่านเสมอเมื่อท่านไม่อยู่ ” ที่ค่าเฉลี่ย 3.1 และผู้สื่อข่าวสตรีมีความเห็นด้วยในระดับต่ำ ต่อข้อความที่ว่า “ บุคคลในครอบครัว มักจะเป็นกังวล เมื่อท่านต้องไปทำงานต่างจังหวัด หรือกลับบ้านดึก ” ที่ค่าเฉลี่ย เพียง 1.9

เมื่อนำค่าเฉลี่ยทั้ง 3 ข้อมาหาค่าเฉลี่ยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 2.93 ซึ่ง เป็นระดับปานกลาง และเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับช่วงระดับคะแนนเฉลี่ยปานกลาง ที่ 2.34 – 3.67 ค่ากลางจึงอยู่ที่ ระดับคะแนน 3.20 ดังนั้นจึงน่าจะชี้ให้เห็นว่า ผู้สื่อข่าวสตรีส่วนใหญ่ เห็นว่า ปัจจัยด้านครอบครัวเป็นข้อจำกัดในการขยายขอบเขตงานของผู้สื่อข่าวสตรี ดังรายละเอียดในตารางที่ 31

ตารางที่ 31 ปัจจัยด้าน ครอบครัว

ข้อความ	ระดับความเห็นด้วย					ค่าเฉลี่ย
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
1.บุคคลในครอบครัว ต้องการให้ท่าน มีวันหยุด พักผ่อนมากกว่า 1วัน/ สัปดาห์	86 (22.3)	160 (41.6)	100 (26.0)	36 (9.4)	3 (0.8)	3.8 สูง
2.บุคคลในครอบครัว จะรับภาระในบ้านแทนท่าน เสมอ เมื่อท่าน ไม่อยู่	89 (23.1)	146 (37.9)	209 (54.3)	34 (8.8)	3 (0.8)	3.1 ปานกลาง ค่อนข้าง ต่ำ
3.บุคคลในครอบครัว มักจะเป็นกังวล เมื่อท่าน ต้องไปทำงานต่างจังหวัด หรือกลับบ้านดึก	6 (1.6)	22 (5.7)	75 (19.5)	121 (31.4)	161 (41.8)	1.9 ต่ำ
ค่าเฉลี่ยรวม	2.93 (ปานกลางค่อนข้างต่ำ)					

หมายเหตุ : เกณฑ์ในการวัดระดับความเห็นด้วย ต่อปัจจัยด้านครอบครัวของผู้สื่อข่าวสตรี

พิจารณาจากค่าเฉลี่ยของคะแนนระดับความเห็นด้วย ดังนี้

เมื่อค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.00 – 2.33 ให้หมายถึง ระดับความเห็นด้วยต่ำ

เมื่อค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.34 – 3.67 ให้หมายถึง ระดับความเห็นด้วยปานกลาง

เมื่อค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.68 – 5.00 ให้หมายถึง ระดับความเห็นด้วยสูง

- ปัจจัยที่มีระดับความเห็นด้วยสูง คือปัจจัยส่งเสริม การขยายงานของผู้สื่อข่าวสตรี
- ปัจจัยที่มีระดับความเห็นด้วยต่ำ คือข้อจำกัด การขยายงานของผู้สื่อข่าวสตรี

*บุคคลในครอบครัว หมายถึง สามีและบุตร ในกรณีที่ผู้สื่อข่าวสตรีแต่งงานแล้ว ส่วนผู้สื่อข่าวสตรี
ที่มีสถานะ โสด บุคคลในครอบครัว จะหมายถึง บิดา มารดา พี่น้อง

สรุปปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการขยายขอบเขตงาน ของผู้สื่อข่าวสตรี

ผู้สื่อข่าวสตรีส่วนใหญ่ เห็นว่าปัจจัยภายใน ทั้ง 2 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านศักยภาพ ความสามารถ และปัจจัยด้านความเป็นสตรี บุคลิกภาพ เป็นปัจจัยส่งเสริมการขยายขอบเขตงานของ ผู้สื่อข่าวสตรีข้อสันนิษฐานงานวิจัย ข้อที่ 3. ปัจจัยด้านศักยภาพ ความสามารถ และสตรีศาสตร์ เป็นปัจจัยส่งเสริมการขยายขอบเขตงานของผู้สื่อข่าวสตรี

ส่วนปัจจัยภายนอก 7 ด้านนั้น พบว่า ผู้สื่อข่าวสตรีส่วนใหญ่ เห็นว่าปัจจัย ด้านสตรีศาสตร์ ปัจจัยด้านนโยบายองค์กร ปัจจัยด้านเพื่อนร่วมอาชีพ ปัจจัยด้านเพื่อนร่วมงาน ปัจจัยด้านผู้บังคับบัญชา เป็นปัจจัยส่งเสริมการขยายขอบเขตงานของผู้สื่อข่าวสตรี

ส่วนปัจจัยภายนอก ด้านลักษณะอาชีพ และปัจจัยด้านครอบครัว ผู้สื่อข่าวสตรี เห็นว่า เป็นข้อจำกัดในการขยายขอบเขตงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรี ซึ่งเป็นไปตามข้อสันนิษฐาน งานวิจัย ข้อที่ 4. ปัจจัยด้านครอบครัว และลักษณะงาน เป็นข้อจำกัดสำคัญ ต่อการขยาย ขอบเขตงานของผู้สื่อข่าวสตรี

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความคิดเห็น ของผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโส และผู้บริหารองค์กรข่าว ต่อการขยายขอบเขตงานข่าว และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการขยายขอบเขตงานข่าว ของผู้สื่อข่าวสตรี

การนำเสนอความคิดเห็นต่อการขยายขอบเขตงาน และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการขยายขอบเขตงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรี ในตอนที่ 4 นี้ ผลการศึกษา ได้ประมวลจาก คำให้สัมภาษณ์ของบุคคลผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ดังต่อไปนี้

ผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโส

1. คุณคณิต นันทวานิช
ผู้ช่วยหัวหน้ากองบรรณาธิการ หนังสือพิมพ์ บ้านเมือง
2. คุณจิตติมา วุฒิวัฒน์
ผู้ช่วยบรรณาธิการสายเศรษฐกิจ สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย
3. คุณชุติมา บุรณรัชดา
หัวหน้าข่าวสายสกี๊ป หนังสือพิมพ์ เดลินิวส์
อดีตนายกสมาคมนักข่าวแห่งประเทศไทย
4. คุณดวงพร อัสววิไล
ผู้สื่อข่าวสายการเมือง สถานีวิทยุโทรทัศน์ ไอทีวี
อดีตผู้สื่อข่าว สำนักข่าวแปซิฟิก
5. คุณนิรินันท์ ยอแสงรัตน์
บรรณาธิการข่าวสังคม (Focus) หนังสือพิมพ์ The Nation
อดีตหัวหน้าข่าวเศรษฐกิจ หนังสือพิมพ์ มติชน
และบรรณาธิการ นิตยสาร ศิลปวัฒนธรรม
6. คุณบัญญัติ ทศนิยะเวช
อดีตผู้สื่อข่าวอาวุโส หนังสือพิมพ์ Bangkok Post
และอดีตนายกสมาคมนักข่าวแห่งประเทศไทย
7. คุณฟองสนาน จามรจันทร์
บรรณาธิการข่าวการเมือง สำนักข่าวกรมประชาสัมพันธ์

- 8.คุณวิภา สุขกิจ
กรรมการบริหาร บริษัทมดิชน จำกัด (มหาชน)
อดีตนายกสมาคมนักข่าวแห่งประเทศไทย
และบรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา หนังสือพิมพ์ มดิชน
- 9.คุณสนมพร ฉิมเฉลิม
รองหัวหน้ากองบรรณาธิการ สถานีวิทยุโทรทัศน์ ไทยทีวีสี ช่อง 3
และเคยดำรงตำแหน่ง บรรณาธิการข่าวสายอาชญากรรมที่เป็นสตรี
คนแรกของ ช่อง 3
- 10.คุณอรวรรณ กริมวิรัตน์กุล
ผู้สื่อข่าวอาวุโส สถานีวิทยุโทรทัศน์ ช่อง 9 อ.ส.ม.ท.

ผู้บริหารองค์กรข่าว

- 1.คุณกำแหง ภริตานนท์ (ชาย)
บรรณาธิการอาวุโส หนังสือพิมพ์ เดลินิวส์
อดีตนายกสมาคมนักข่าวแห่งประเทศไทย
- 2.คุณฐาภร บุนปาน (ชาย)
บรรณาธิการบริหาร หนังสือพิมพ์ ข่าวสด
- 3.คุณถาวร สุวรรณ (ชาย)
หัวหน้ากองบรรณาธิการ หนังสือพิมพ์ บ้านเมือง
- 4.คุณทินรัตน์ สัจจาพิทักษ์ (ชาย)
บรรณาธิการข่าว สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย
- 5.คุณธรรมเกียรติ กั่นอริ (ชาย)
อดีตกรรมการบริหาร บริษัทมดิชน จำกัด (มหาชน)
- 6.คุณบุญเลิศ คชายุทธเดช (ชาย)
บรรณาธิการอาวุโส หนังสือพิมพ์ มดิชน
- 7.คุณพนา จันทรวีโรจน์ (ชาย)
บรรณาธิการ หนังสือพิมพ์ The Nation
- 8.คุณพิชาย ชื่นสุขสวัสดิ์ (ชาย)
บรรณาธิการ หนังสือพิมพ์ Bangkok Post

- 9.คุณวิวัฒน์ จันทสุวรรณโณ (ชาย)
บรรณาธิการข่าว สถานีวิทยุโทรทัศน์ กองทัพบก ช่อง 5
- 10.คุณศราวุฒิ หวังสมุทร (ชาย)
หัวหน้ากองบรรณาธิการข่าว 1 สำนักข่าวไทย
- 11.คุณสุภาพชาย บุตรจันทร์ (ชาย)
บรรณาธิการข่าว กลุ่ม 4 สถานีวิทยุโทรทัศน์ กองทัพบก ช่อง 7
- 12.คุณอดิศักดิ์ ลิ้มปรั่งพัฒนกิจ (ชาย)
บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา หนังสือพิมพ์ กรุงเทพธุรกิจ
- 13.คุณอัชมา สุวรรณปากแพรก (ชาย)
บรรณาธิการฝ่ายข่าว สถานีวิทยุโทรทัศน์ ไอทีวี

ก.ความคิดเห็นของผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโส และผู้บริหารองค์กรข่าว ต่อการขยายขอบเขตงานข่าว ของผู้สื่อข่าวสตรี

ด้านการขยายตัวของผู้สื่อข่าวสตรี โดยรวม กลุ่มผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโส และผู้บริหารองค์กรข่าว ส่วนใหญ่มีความเห็นไปในแนวทางเดียวกันว่า เนื่องจากมีสตรีที่เรียนสาขานิเทศศาสตร์จำนวนมาก และมาสมัครทำงานข่าวจำนวนมาก ทำให้การขยายตัวของผู้สื่อข่าวสตรีนั้น เป็นการขยายตัวในเชิงปริมาณ อย่างชัดเจน และส่งผลให้การขยายตัวแนวระนาบ คือ การขยายประเภทงาน หรือสายงานข่าวของผู้สื่อข่าวมีความหลากหลายมากขึ้น ตามไปด้วย โดยเฉพาะในสายข่าวกีฬา อาชญากรรม ภูมิภาค ที่ในอดีตมีแต่ผู้สื่อข่าวชายเท่านั้น แต่ปัจจุบันมีผู้สื่อข่าวสตรีเข้าไปทำงานในสายงานเหล่านี้มากขึ้น และแทรกอยู่ในทุกสายงานข่าว จึงทำให้การทำงานของผู้สื่อข่าวสตรีมีความโดดเด่นยิ่งขึ้น

ส่วนลักษณะการย้ายงานข้ามสื่อ นั้น พบว่าผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโส และผู้บริหารองค์กรข่าว ส่วนใหญ่ แสดงความคิดเห็นไปในแนวทางเดียวกันว่า ผู้สื่อข่าวสตรีส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่จะย้ายมาทำงานในสื่อวิทยุโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาคือสื่อวิทยุกระจายเสียง เพราะผู้สื่อข่าวสตรีมีบุคลิกเหมาะสมในการนำเสนอข่าวผ่านหน้าจอโทรทัศน์ มากกว่าผู้สื่อข่าวชาย ทั้งด้านหน้าตา บุคลิกภาพ น้ำเสียง ประกอบกับความต้องการของตัวผู้สื่อข่าวสตรีเอง ที่ต้องการทำงานเบื้องหน้ามากกว่าทำงานเบื้องหลัง

ขณะที่การขยายตัวในแนวดิ่ง คือการเลื่อนตำแหน่งเป็นผู้บริหารงานข่าวนั้น

ทั้งกลุ่มผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโส และกลุ่มผู้บริหารองค์กรข่าว เห็นสอดคล้องกันว่า ผู้สื่อข่าวสตรีที่ก้าวไปสู่ตำแหน่งบริหาร มีจำนวนน้อยมาก โดยผู้บริหารองค์กรข่าวส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นเพศชาย แสดงความคิดเห็นว่า ผู้สื่อข่าวสตรี ยังไม่เหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งผู้บริหารองค์กรข่าว เพราะยังขาดความเป็นผู้นำ

แม้ว่าจะเป็นแนวโน้มที่ดี ที่ผู้สื่อข่าวสตรีได้รับการสนับสนุนให้เลื่อนตำแหน่งในระดับผู้บริหารงานข่าวมากกว่าในอดีต แต่กลับปรากฏว่า ตำแหน่งที่ผู้สื่อข่าวสตรีได้รับส่วนใหญ่เป็นเพียงตำแหน่งผู้บริหารระดับกลางเท่านั้น อาทิ ผู้ช่วยหัวหน้าข่าว หัวหน้าข่าว และผู้ช่วยบรรณาธิการ ส่วนตำแหน่งบรรณาธิการนั้น ไม่พบเห็นมากนัก

จากจำนวนที่มากขึ้น และคุณสมบัติ ความใจเย็นของสตรี ความได้เปรียบเหล่านี้ นอกจากจะทำให้ผู้สื่อข่าวสตรีได้มีโอกาสในการทำงานข่าว ในองค์กรภายในประเทศแล้ว ผู้สื่อข่าวสตรียังมีโอกาสทำงานข่าวในองค์กรสื่อต่างประเทศด้วย ซึ่งจิตติมา วุฒิวินน์ ผู้ช่วยบรรณาธิการสายเศรษฐกิจ ช่อง 11 ระบุว่า “ปัจจุบันผู้หญิงเหมาะที่จะทำข่าวทุกข่าว เมื่อก่อนคนจะมองว่าข่าวทหาร ผู้หญิงไม่น่าเข้าไปทำ แต่เดี๋ยวนี้ สังเกตได้จากสำนักข่าวต่างประเทศ จะจ้างนักข่าวที่ไปประจำตามประเทศต่างๆ เป็นผู้หญิง เหตุผล อาจเป็นเพราะผู้หญิงใจเย็น ไม่หุนหัน ”

เช่นเดียวกับ จุติมา บุรณรัชดา อดีตนายกสมาคมนักข่าวแห่งประเทศไทย และหัวหน้าข่าวสายสตู๊ป หนังสือพิมพ์ เดลินิวส์ ที่เสริมในประเด็นเดียวกันนี้ว่า “โดยทั่วไปผู้หญิงจะเก่งงานด้านข่าวสายสังคม สตรี บันเทิง เด็ก เศรษฐกิจ ปัจจุบัน มีนักข่าวผู้หญิงจำนวนมากถึงร้อยละ 70 และมีผู้ชายเพียงร้อยละ 30 เพราะฉะนั้นงานข่าวเปิดโอกาสให้ผู้หญิงทั้งนั้น แต่ที่โดดเด่นขึ้นมากลับเป็นนักข่าวชาย ”

บัญญัติ ทศนิยะเวช อดีตนายกสมาคมนักข่าวแห่งประเทศไทย กล่าวว่า “ปัจจุบันมีผู้หญิงเข้ามาทำงานข่าวจำนวนมาก แม้แต่ข่าวสงคราม ก็มีแต่ผู้หญิงไปรายงานข่าว เมื่อสมัยที่คนเข้ามาทำงานข่าวใหม่ๆ ตอนนั้นมันจะมีการแบ่งชัดเจนเลยว่า ข่าวไหนควรให้ผู้หญิงไปทำ และข่าวไหนควรให้ผู้ชายไปทำ ผู้หญิงอ่อนแอกว่า ไม่ควรจะไปทำข่าวอาชญากรรม ข่าวสงคราม รวมถึงข่าวที่เกิดขึ้นตอนกลางค้ำกลางคืน ข่าวจับผู้ร้าย ก็จะต้องให้นักข่าวผู้ชายไปตระเวน แต่สมัยนี้ ไม่มีแล้ว ผู้หญิงไปทำข่าวถึงชายแดนได้มากแล้ว ”

กล่าวในทำนองเดียวกันว่า “ ปัจจุบัน ผู้หญิงทำข่าวได้ทุกประเภท ข่าวสตรี ข่าวเด็ก จะเป็นพื้นฐานของผู้หญิงอยู่แล้ว คนก็จะมองว่า ผู้หญิงก็ทำได้แค่ข่าวสตรี ข่าวเด็ก ข่าวสังคม ข่าวที่เกี่ยวข้องกับความเดือดร้อนของคน แต่ที่ว่าข่าวประเภทเชิงกฎหมาย ผู้หญิงก็ทำได้ อาจเป็นเพราะผู้หญิงเรียนนิติศาสตร์จำนวนมากกว่าผู้ชาย และผู้หญิงเหล่านี้มาสมัครงานจำนวนมาก และได้พิสูจน์โดยการทำคะแนนสอบ และคะแนนสัมภาษณ์ได้ดีกว่าผู้ชาย ทำให้องค์กรสื่อมวลชนเกี่ยวกับข่าว มีนักข่าวผู้หญิงจำนวนมากขึ้น ”

สำหรับกลุ่มผู้บริหารองค์กรข่าวส่วนใหญ่ มีความเห็นว่าผู้สื่อข่าวสตรีมีจำนวนมากขึ้น ด้วยเหตุผลหลายประการ คือ สตรีเรียนจบด้านนิติศาสตร์มาก มาสมัครงานผู้สื่อข่าวมากขึ้น และส่วนใหญ่เก่งและฉลาด มีความสามารถในการสอบสูง จึงสามารถผ่านการทดสอบเข้ามาประกอบอาชีพผู้สื่อข่าวได้ ดังที่ กำแหง ภริตานนท์ จากหนังสือพิมพ์ เดลินิวส์ ระบุว่า

“ เมื่อประมาณ 20 ปีที่แล้ว นักข่าวส่วนใหญ่เป็นผู้ชายมากกว่าผู้หญิง เพราะผู้หญิงสมัยนั้นสนใจทำงานข่าวน้อย แต่ในระยะ 10 ปีหลัง ผู้หญิงเรียนด้านนิติศาสตร์จำนวนมาก เวลารับสมัคร ก็มีผู้หญิงมาสมัครจำนวนมาก เพราะเป็นงานสายตรง และผู้หญิงจะผ่านการทดสอบจำนวนมาก ผู้หญิงเก่งขึ้น ตัวผู้หญิงเองก็มีความสามารถ แสดงให้เห็นถึงความสามารถที่จะทำข่าวได้ ”

นอกจากนี้ ยังเสริมว่า “ เมื่อมีนักข่าวผู้หญิงจำนวนมาก ผู้หญิงก็เลยเด่นในงานข่าวอย่างข่าวการเมือง เดียวนี้มีผู้หญิงมาก แม้แต่ข่าวกระทรวงศึกษา ข่าวกทม. ก็มีนักข่าวผู้หญิงมาก ”

ซึ่งฐากร บุนปาน บรรณาธิการบริหาร หนังสือพิมพ์ ข่าวสด ได้กล่าวเสริมในประเด็นนี้ว่า “ ในอดีต นักข่าวมักจะเป็นผู้ชาย ชีวิตบ๊อคชบ แต่ปัจจุบัน ผู้หญิงเข้ามาเป็นนักข่าวมากขึ้น เพราะเขามีคุณสมบัติมากขึ้น ผู้หญิงเรียนเก่งกว่าผู้ชาย และสอบเข้าทำงานเก่งกว่า ผู้หญิงเข้ามาสมัครงานนักข่าวมากกว่าชาย เห็นชัดเจนว่า ในใบสมัครจำนวน 200 ใบ จะเป็นผู้หญิงถึง 180 ใบ ”

เช่นเดียวกับ พนา จันทร์วิโรจน์ บรรณาธิการ หนังสือพิมพ์ The Nation กล่าวเพิ่มเติมว่า “ ผู้หญิงมาสมัครทำงานข่าวจำนวนมาก ประมาณร้อยละ 70 – 80 ซึ่งถ้าคนสมัครงานส่วนมากเป็นผู้หญิง ก็แน่นอนว่า ผู้หญิงก็จะเข้าไปในทุกสายงานข่าวหมดเลย

ภาพใหญ่ของวิชาชีพนักข่าว คือ ผู้หญิงเข้ามาทำงานในวิชาชีพนี้มากกว่าผู้ชาย ฉะนั้น แน่นอนที่สุด ผู้หญิงก็จะเข้าไปครอบงำในงานข่าวทุกสายข่าวได้มากกว่า แม้แต่งานข่าวกีฬาก็มีผู้หญิง ”

นอกจากนี้ ยังได้เสริมว่า “ การที่มีผู้หญิงมาสมัครงานข่าวมาก ทำให้มีผู้หญิงกระจายไปทำข่าวในทุกสายข่าว มันเป็นความไม่ตั้งใจ ด้วยเหตุผลดังกล่าว ทำให้โดยธรรมชาติแล้ว ผู้หญิงจะขึ้นมาเป็นหัวหน้าข่าวจำนวนมากขึ้น เพราะจำนวนผู้หญิงในองค์กรมีมากอยู่แล้ว แต่ต้องรอคนรุ่นปัจจุบันที่มีผู้หญิงจำนวนมากขึ้นไปเป็นหัวหน้า จะทำให้อาณาเขตมีจำนวนหัวหน้าข่าว หรือผู้บริหารงานข่าว เป็นผู้หญิงมากขึ้น ”

ศราวุธ หวังสมุทร หัวหน้ากองบรรณาธิการข่าว 1 สำนักข่าวไทย กล่าวว่า “ ปัจจุบันมีนักข่าวผู้หญิงเข้ามาทำงานจำนวนมากกว่า ในอดีต เพราะ ผู้หญิงเรียนนิเทศศาสตร์มากขึ้น และทัศนคติของสังคมไทยต่อการทำงานข่าวเปิดกว้างขึ้น ในอดีตสำนักข่าวไทย มีนักข่าวผู้หญิงไม่ถึงครึ่งหนึ่ง ประมาณ 2 – 3 คน และกระจุกตัวอยู่ในสายสังคม เท่านั้น แต่ปัจจุบันมีนักข่าวหญิงเพิ่มมากขึ้นในสัดส่วน หญิง 15 คน ต่อชาย 7 คน และทำให้กระจายไปทำข่าวสายเศรษฐกิจ และการเมือง มากขึ้น ”

อัชมา สุวรรณปากแพรง บรรณาธิการฝ่ายข่าว สถานีวิทยุโทรทัศน์ ไอทีวี กล่าวเพิ่มเติมในเรื่องนี้ว่า “ ตอนนี้ผู้หญิงที่ทำงานในวงการข่าวมากขึ้นเพราะผู้หญิงมาสมัครจำนวนมาก เป็นตัวเลือกมาก รวมถึงเก่งและฉลาดกว่าผู้ชาย ”

นอกจากจำนวนผู้สมัครทำงานข่าวจะเป็นสตรีจำนวนมากแล้ว เหตุผลอีกประการหนึ่งที่ทำให้ สตรีก้าวเข้ามาในวงการข่าวมากขึ้น คือ การขยายตัวของธุรกิจสื่อสารมวลชน รวมถึงการเติบโตของสื่อโทรทัศน์ ดังทัศนะของธรรมเกียรติ กันอริ อดีตกรรมการบริหาร บริษัทมติชน จำกัด (มหาชน) ดังนี้

“ เมื่อก่อนนักข่าวผู้หญิงมีไม่มาก แทบจะไม่มีใครเลยว่าเป็นใคร แต่เดี๋ยวนี้นักข่าวผู้หญิง มีจำนวนมากเหลือเกิน และเขาสามารถทำข่าวได้ทุกอย่าง แล้วโอกาสอย่างหนึ่งของนักข่าวหญิง คือ สื่อโทรทัศน์ ที่ช่วยสนับสนุนให้นักข่าวผู้หญิงเข้าสู่วงการข่าวได้มาก เพราะการที่มีผู้สื่อข่าวทีวีที่เป็นผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย เวลาที่ผู้หญิงรายงานข่าวทางโทรทัศน์ มันเห็นได้ชัดเจนเลยว่า ผู้หญิงก็ทำข่าวได้ แม้แต่ในสถานการณ์พิเศษ ช่วง 14 ตุลาคม 2516 นักข่าวหญิงก็ทำข่าวเคียงบ่าเคียงไหล่กับผู้ชาย รายงานข่าวจากพื้นที่ เรื่องนี้มันพิสูจน์ได้จากประวัติศาสตร์ของตัวเอง ”

ส่วน พิชาย ชื่นสุขสวัสดิ์ ผู้บริหารหนังสือพิมพ์ Bangkok Post กล่าวเสริมในประเด็นนี้ว่า “เริ่มแรก เมื่อ 20 กว่าปีที่แล้ว จำนวนนักข่าวผู้หญิงน้อยมาก แต่ตอนนี้องค์กรข่าวมีผู้หญิงจำนวนมาก ผู้หญิงมาสมัครงานข่าวมากกว่าผู้ชาย ประมาณ ร้อยละ 70 – 80 ขณะที่ในช่วง 6 ปีที่แล้วธุรกิจด้านสื่อมวลชนขยายตัวอย่างรวดเร็วจึงมีความต้องการแรงงานในตลาดสูง ”

ข.ความคิดเห็นของผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโส และผู้บริหารองค์กรข่าว ต่อปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการขยายขอบเขตงานข่าว ของผู้สื่อข่าวสตรี

ผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโส และผู้บริหารองค์กรข่าว มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการขยายขอบเขตงานข่าว ของผู้สื่อข่าวสตรี ทั้ง 9 ปัจจัย โดยแบ่งเป็นปัจจัยภายใน 2 ด้าน และปัจจัยภายนอก 7 ด้าน ดังนี้

I. ปัจจัยภายใน

1) ปัจจัยด้านความเป็นสตรี บุคลิกภาพ

ปัจจัยส่งเสริม

ผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโส ส่วนใหญ่เห็นว่าบุคลิกลักษณะ รวมถึงคุณสมบัติของความเป็นสตรีของผู้สื่อข่าวสตรีนั้น เป็นปัจจัยส่งเสริมต่อการทำงานผู้สื่อข่าวสตรีเป็นอย่างมาก ด้วยท่าทีที่อ่อนน้อม สุภาพ เรียบร้อย มนุษยสัมพันธ์ดี ทำให้ผู้สื่อข่าวสตรีสามารถหาแหล่งข่าว และหาข่าวได้ง่ายกว่าผู้สื่อข่าวชาย และอาจจะเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้ผู้บริหารองค์กรข่าวต่างเห็นว่าจะเกิดประโยชน์อย่างสูงต่อองค์กรของตน จึงตัดสินใจรับสตรีเข้ามาทำงานข่าวมากขึ้น ดังทัศนะของบุคคลต่อไปนี้

คณิต นันทวานิช ผู้ช่วยหัวหน้ากองบรรณาธิการ หนังสือพิมพ์บ้านเมือง ซึ่งทำงานในอาชีพผู้สื่อข่าวมาเป็นเวลา 47 ปี กล่าวว่า “ผู้หญิงจะเข้าหาแหล่งข่าวได้แบบเนียนกว่า คีสนิทได้เร็วกว่าผู้สื่อข่าวชาย เจาะข่าวได้ดีกว่าผู้ชาย พี่เคยไปกวาดบ้านอธิบดีเพื่อให้ได้ข่าว ก็เคยทำมาแล้ว นี่ก็คือคุณสมบัติของผู้หญิงที่จะต้องยอมรับ ไม่ว่าจะยุคไหนก็ตาม ”

เช่นเดียวกับที่ จิตติมา วุฒิวัฒน์ ผู้ช่วยบรรณาธิการสายเศรษฐกิจ สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ได้ระบุถึงประเด็นดังกล่าวว่า “จุดค้ำจุนจริงๆของผู้หญิง คือการเข้าถึงแหล่งข่าว ซึ่งแหล่งข่าวส่วนใหญ่ จะให้ความเอื้อเอื้อนกับผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย”

ดวงพร อัสววิไล ผู้สื่อข่าวสายการเมือง สถานีวิทยุโทรทัศน์ ไอทีวี แสดงทัศนะต่อเรื่องนี้ว่า “ผู้หญิงมีมนุษยสัมพันธ์ดี คิดต่อประสานงานง่าย บางครั้งไปเจอแหล่งข่าวที่เป็นตำรวจ หรือทหาร ถ้าส่งนักข่าวผู้หญิงไป แล้วพูดคุยกับเขาดีๆ เขาอาจจะให้ความร่วมมือบ้าง มันนุ่มนวลกว่าผู้ชาย”

ขณะที่ นิธินันท์ ยอแสงรัตน์ บรรณาธิการข่าวสังคม หนังสือพิมพ์ The Nation ก็ยอมรับในข้อได้เปรียบในความเป็นสตรี ที่ทำให้ตนเองทำข่าวได้ง่ายขึ้น ว่า “ตัวพี่จะได้ข่าวในลักษณะของตัวเอง โดยการยิ้มแย้ม สุภาพ อ่อนน้อม อ่อนโยน พูดเพราะ กับแหล่งข่าว และแหล่งข่าวก็เต็มใจที่จะติดต่อ พูดคุยกับเรา การที่เราได้ข่าวมา อาจเป็นเพราะบุคลิกที่เป็นผู้หญิงก็ได้”

ส่วนอรวรรณ กริมวิรัตน์กุล เองแม้จะยอมรับว่าความเป็นสตรี จะเป็นปัจจัยส่งเสริมในการทำงานข่าวและการขยายขอบเขตงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรีอย่างมาก แต่ด้วยบุคลิกภาพ และความเป็นสตรี ที่เอื้อต่อการทำงานข่าวนี้เอง กลับทำให้ผู้สื่อข่าวสตรีเองถูกใช้ เป็นเครื่องมือในการทำธุรกิจขององค์กรข่าว และผู้บริหารองค์กร อย่างไม่รู้ตัว

“นักข่าวผู้หญิงเข้าถึงแหล่งข่าวได้ดี เพราะแหล่งข่าวเอื้อเอื้อนดู เพราะผู้หญิงมีภาพของความอ่อนน้อมมากกว่า มีความละเอียดอ่อน มีท่วงทีการหาข่าว แหล่งข่าวค่อนข้างจะให้ความร่วมมือมากกว่า”

อรวรรณ ยังได้กล่าวเสริมในประเด็นที่ผู้สื่อข่าวสตรีถูกใช้เป็นเครื่องมือ เอาไว้ว่า “ความเป็นผู้หญิงถูกนำมาใช้ประโยชน์ในงานสื่อ ถ้ามีผู้หญิงกับผู้ชายที่เก่งเท่ากัน ฉลาดเท่ากัน ลุยได้เท่ากัน บางครั้งผู้บริหารก็สบายใจ ที่จะส่งผู้หญิงไปทำข่าวในเหตุการณ์ที่เขาคิดว่า ส่งผู้ชายไปแล้วจะไม่ได้ข่าว ก็เหมือนใช้ความเป็นผู้หญิงในการช่วยหาข่าว”

และยังระบุด้วยว่า “ถ้าเขาส่งผู้ชายหน้าโจรไปคนหนึ่ง กับนักข่าวผู้หญิงแต่งตัว

สวยแล้วตำรวจจะคุยกับใครก่อน แม้แต่ข่าวกีฬา ผู้ฝึกซ้อมเป็นผู้ชาย ผู้หญิงที่ไปทำข่าวกีฬาสามารถสัมภาษณ์ได้เต็มเปี่ยม ที่เคยเห็นมาแล้ว คือไม่รู้กติกา ไม่รู้เรื่องกีฬาเลย แต่อยู่ๆทำไมดันสังกัดจึงส่งผู้หญิงไปทำข่าวกีฬาทั้งหมด ผลปรากฏว่าได้ข่าวเยอะมาก ”

ขณะที่ผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโส บางส่วน เห็นว่าปัจจัยด้านบุคลิกภาพ และความเป็นสตรีนั้นกลับเป็นข้อจำกัด ต่อการทำงานข่าวและการขยายขอบเขตงานข่าว ของผู้สื่อข่าวสตรี โดยเฉพาะโครงสร้างร่างกายที่บอบบาง อ่อนแอของสตรี จะทำให้ผู้หญิงไม่สามารถทำข่าวที่สมบุกสมบัน หรือข่าวที่อันตรายมากๆ ได้ ดังที่ ชุติมา บุรณรัชดา อดีตนายกสมาคมนักข่าวแห่งประเทศไทย ระบุว่า

“ร่างกายของผู้หญิงเป็นอุปสรรคต่อการทำงานข่าวเหมือนกัน เช่น เรื่องการมีประจำเดือน บางคนปวดท้อง ต้องลาหยุดเลยก็มี หรือในช่วงนั้น อาจจะเป็นช่วงที่ผู้หญิงรู้สึกหงุดหงิดก็ได้ เป็นเรื่องธรรมชาติที่ผู้หญิงไม่มีทางที่จะต่อสู้หรือปกป้องตัวเองได้เลย ”

นอกจากนี้ ยังกล่าวเสริมว่า “ถ้าส่งผู้หญิงไปทำข่าวสงคราม ต้องอยู่ในป่าเป็นเดือนแล้วผู้หญิงจะอยู่อย่างไร จะไปสมบุกสมบันอย่างนั้นได้อย่างไร ถ้าเลือกได้ ก็จะเลือกผู้ชายไปทำข่าวสงคราม ”

มีผู้บริหารองค์กรข่าว เพียงคนเดียวที่เห็นว่า บุคลิกลักษณะความเป็นสตรีนั้นยังเป็นข้อได้เปรียบของผู้สื่อข่าวสตรี ที่เห็นได้จากอุปนิสัย กิริยามารยาท และการแต่งกาย โดยทินรัตน์ สัจจาพิทักษ์ บรรณาธิการข่าว สถานีวิทยุโทรทัศน์กรมประชาสัมพันธ์ กล่าวว่า “ผู้หญิงจะได้เปรียบผู้สื่อข่าวชาย ตรงที่เข้าหาแหล่งข่าวได้ง่าย เอาความน่ารัก ความเป็นส่วนตัว เข้าหา รวมถึงการแต่งกายที่สุภาพ ทำให้เข้าถึงแหล่งข่าวได้ง่ายกว่าผู้สื่อข่าวชาย ”

ข้อจำกัด

ขณะที่ ผู้บริหารองค์กรข่าว ส่วนใหญ่นั้นเห็นว่า ปัจจัยด้านนี้ เป็นข้อจำกัดสำคัญ ที่มีผลโดยตรงต่อโครงสร้างร่างกาย สภาพจิตใจและอารมณ์ของผู้สื่อข่าวสตรี ที่แสดงออกมาอย่างชัดเจน อาทิ ความอ่อนไหว การใช้อารมณ์มากกว่าเหตุผล ความอิจฉาริษยา ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของปัญหาต่างๆ ในองค์กรต่อไป อาทิ การแข่งขันกันเอง และการทะเลาะกันภายในองค์กร ดังทัศนะของบุคคลต่อไปนี้

กำแหง ภริตานนท์ บรรณาธิการอาวุโส หนังสือพิมพ์เคลินิวส์ และอดีตนายกสมาคมนักข่าวแห่งประเทศไทย กล่าวว่า “ผู้หญิงมีความอ่อนไหว อัจฉรียกข่าวด้วยตัวเอง และคอยจับผิดนักข่าวผู้ชาย ”

ฐาภรณ์ นูนปาน ได้แสดงทัศนะต่อเรื่องนี้ว่า “ผู้หญิงจะมีปัญหาเรื่องเอาแต่ใจตัวเอง เจ้าอารมณ์ ”

เช่นเดียวกับที่ วิวัฒน์ จันทสุวรรณโณ บรรณาธิการข่าว สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก ช่อง 5 กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า “ข่าวบางข่าว เราไม่สามารถส่งผู้สื่อข่าวสตรีไปทำข่าวได้ เช่น ข่าวสงคราม ข่าวต่างประเทศ ด้วยเหตุผลของความห่วงใย และความประหยัดขององค์กร ”

นอกจากนี้ ยังกล่าวเสริมว่า “นิสัยของผู้สื่อข่าวสตรี คือช่างจดช่างจำ อ่อนไหว มีอคติ และใจแคบกว่าผู้ชาย ความอ่อนไหวในอารมณ์ของผู้หญิงมีมากกว่าผู้ชาย ”

ศราวุธ หวังสมุทร ได้แสดงทัศนะที่ในประเด็นเดียวกันนี้ว่า “ผู้หญิงมีข้อจำกัดด้านร่างกาย อารมณ์ และการแสดงออกของผู้หญิง ไม่เด็ดขาด ไม่กล้าตัดสินใจ ไม่ค่อยมีความประณีประนอม โดยทั่วไปผู้หญิงจะมีปัญหาในทุกระดับ จะทะเลาะกันเองมากกว่า ซึ่งเป็นเรื่องจุกจิก แคียดเยื้อ ซึ่งเป็นธรรมชาติของผู้หญิง ”

ส่วน อัชมา สุวรรณปากแพรก แสดงความคิดเห็นในเรื่องนี้ว่า “ปัญหาของผู้หญิงส่วนใหญ่เป็นปัญหาเล็กๆน้อยๆ แต่กระทบกับงาน เช่น ผู้หญิงมีเรื่องของความรู้สึกส่วนตัวมาก เริ่มใช้อารมณ์กับแหล่งข่าว จนแหล่งข่าว แสดงอาการไม่พอใจอย่างรุนแรง เก็บความรู้สึกไม่อยู่ ระวังอารมณ์ไม่ได้ แบ่งกลุ่มกันทำงานในลักษณะที่ชิงดีชิงเด่นกันเอง มีความอดทนน้อย จิตจำกัดในการทำงานในท้องถิ่นที่ค่อนข้างทุรกันดารน้อยกว่าผู้ชาย และปัญหาความคล่องตัวอันเป็นเหตุจากสรีระของผู้หญิง ”

ขณะที่ผู้บริหารองค์กรบางคน ยังคงเห็นว่า ผู้สื่อข่าวสตรีบางคน นอกจากจะใช้บุคลิก ความเป็นสตรี เพื่อความได้เปรียบในการหาข่าวแล้ว ยังทำทุกวิถีทางเพื่อให้ได้ข่าว แม้กระทั่งยอมเอาตัวเข้าแลก ก็มี ดังทัศนะของ สุภาพชาย บุตรจันทร์ ผู้บริหารองค์กรข่าว ช่อง 7 ระบุว่า

“ผู้ชายจะคล่องตัวกว่าผู้หญิง ผู้หญิงจะมีปัญหา และเงื่อนงำในการทำงานมากกว่าผู้ชาย และวิธีการได้ข่าวของผู้หญิงก็มีหลายแบบ อย่างการเอาตัวไปแลกก็มี ”

2) ปัจจัยด้านศักยภาพ ความสามารถ

ปัจจัยส่งเสริม

ผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโสส่วนใหญ่ เห็นว่าผู้สื่อข่าวสตรีความสามารถในการทำงานข่าวมากขึ้น ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ คือมีทั้งความอดทน ความคล่องตัว ความขยันในการหาข่าว ขณะเดียวกันก็มีความรับผิดชอบต่อแหล่งข่าวสูงมากกว่าผู้สื่อข่าวชาย จึงทำให้ผู้สื่อข่าวสตรี ได้รับความไว้วางใจจากแหล่งข่าวสูง และยังทำให้มีการขยายขอบเขตงานในสายงานต่างๆ ได้มากขึ้นด้วย ดังทัศนคติของบุคคลต่อไปนี้

ดวงพร อัครวิไล กล่าวว่า “ ผู้หญิงมีความรับผิดชอบ และความอดทนมากกว่าผู้ชาย ความสามารถในการหาข่าว จับประเด็นข่าวไม่แพ้ผู้ชาย ”

บัญญัติ ทศนียะเวช ขณะเดียวกัน ด้วยความสามารถของผู้สื่อข่าวสตรี ที่มากขึ้น ทำให้ผู้บริหารเลือกสตรีเข้ามาทำงานข่าวมากขึ้น โดยไม่สนใจเรื่องเพศ ดังที่ บัญญัติ ทศนียะเวช ได้ระบุว่า “ ความสามารถของผู้หญิง ทำให้ผู้ที่คัดเลือกคนเข้าทำงาน ไม่สนใจว่าคนนั้นเป็นหญิงหรือชาย แต่ขอให้เขามั่นใจว่า คุณสมบัตินั้นทำงานให้เขาได้ การที่ผู้หญิงได้เข้ามาทำงานข่าวจำนวนมาก ก็แสดงว่าผู้หญิงมีความสามารถเป็นที่ประจักษ์ของผู้บริหารงานข่าว ”

ทั้งนี้ ยังได้ระบุด้วยว่า “ ในสมัยก่อน องค์กรข่าว จะมีการตั้งสัดส่วนในใจว่า ควรจะมีนักข่าวผู้ชายบ้าง จะได้ไปทำข่าวตระเวนต่างจังหวัด แต่เดี๋ยวนี้ไม่มีการตั้งสัดส่วนแบบนี้แล้ว เพราะผู้หญิงก็เก่งกล้า สามารถออกไปข้างแรมที่อื่นได้ ”

นอกจากนี้ บัญญัติ ทศนียะเวช ยังได้กล่าวถึงการทำงานในอดีตของตนด้วยว่า “ การที่ดิฉันได้ข่าวสำคัญมา เพราะว่ามีสายสัมพันธ์ที่ดีต่อแหล่งข่าว แหล่งข่าวไว้วางใจเราหมายความว่า เมื่อเขาพูดกับเราแล้ว เขารู้ว่าเราจะกลั่นกรอง เราต้องมีความรับผิดชอบต่อแหล่งข่าวของเราด้วย ไม่ใช่ว่าได้ข่าวอะไรมาก็ส่งข่าวนั้นไปเลย ”

ไม่เพียงแต่สตรีจะก้าวเข้ามาทำงานช่าง ในจำนวนที่มากขึ้นเท่านั้น แต่ผู้สื่อข่าวสตรี ยังมีความสามารถ จนทำให้ก้าวเข้าไปทำงานในสายช่างที่เคยปิดสำหรับสตรีได้ อาทิช่างที่ต้องสวมกสมัน และเสี่ยงอันตราย ได้มากขึ้น ดังที่ อรวรรณ กริมวิรัตน์กุล แสดงทัศนะในเรื่องนี้ว่า “ผู้สื่อข่าวสตรีในปัจจุบันมีความสามารถเท่าเทียมกับผู้ชาย สามารถทำงานในสายงานที่ปิดสำหรับผู้หญิงได้ เช่น ช่างอากาศยาน ช่างกีฬา ช่างสงคราม ”

สำหรับผู้บริหารองค์กรช่างส่วนใหญ่ มีความเห็นสอดคล้องกับผู้สื่อข่าวสตรี อวูโส ว่า ผู้สื่อข่าวสตรีเก่งขึ้น ฉลาดขึ้น สามารถทำงานช่างเกือบทุกสายช่างได้มากขึ้น โดยเฉพาะสิ่งที่โดดเด่นมากในตัวผู้สื่อข่าวสตรี คือความอดทน ความพยายาม สิ่งเหล่านี้เป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้ผู้บริหารตัดสินใจรับสตรีเข้ามาทำงานช่างมากขึ้น ดังที่ พิชาย ชื่นสุขสวัสดิ์ ระบุว่า “ผู้หญิงมีความพยายาม และอดทนมากกว่าผู้ชาย มีความสามารถ มีความกระตือรือร้นมากกว่า มีมนุษยสัมพันธ์ เข้าถึงแหล่งช่างง่าย และตั้งคำถามได้ดีกว่าผู้ชาย ”

นอกจากนี้ผู้บริหารองค์กร ยังเห็นว่า ผู้สื่อข่าวสตรีมีความสามารถในการทำช่างเกือบทุกสาย โดยเฉพาะช่างที่เสี่ยงอันตราย นอกจากนี้ยังมีวิธีการนำเสนอข่าวที่ดีอีกด้วย ดังทัศนะของบุคคลต่อไปนี้

ทินรัตน์ สัจจาพิทักษ์ กล่าวว่า “ผู้หญิงสามารถทำช่างได้ดีเกือบทุกสาย โดยเฉพาะสายสังคม สายเศรษฐกิจ เพราะผู้หญิงนำเสนอข่าวได้น่าสนใจกว่าผู้ชาย ”

เช่นเดียวกับ สราวุธ ห้างสมุทร ที่กล่าวถึงในประเด็นเดียวกันนี้ว่า “ผู้หญิงเหมาะที่จะทำช่างทุกสายช่าง ผู้หญิงจะเหมาะกับช่างที่เสี่ยงอันตราย การสัมภาษณ์ การทำข่าวเจาะ การทำสตูปี การวิเคราะห์ข่าว ผู้หญิงทำได้เหมือนผู้ชาย ”

จากความสามารถที่สูงขึ้นของผู้สื่อข่าวสตรี เป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ผู้บริหารองค์กรช่าง คัดเลือกสตรีเข้ามาทำงานช่างมากขึ้น ทั้งๆที่องค์กรช่างเองยังมีความต้องการเพศชายเข้ามาทำงานช่างมากกว่า ก็ตาม ดังที่ อัสมา สุวรรณปากแพรง ผู้บริหารองค์กรช่าง จากไอทีวี ได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องนี้ว่า “ผู้หญิงเรียนรู้งานได้เร็วกว่าผู้ชาย และมีความคล่องตัวในการทำงานมากขึ้นกว่าในอดีต ผู้หญิงจะเก่งกว่า และฉลาดกว่าผู้ชาย ผมพยายามค้นหาผู้ชาย

เข้ามาทำข่าว เพื่อให้เกิดความสมดุลบ้าง แต่ก็หายาก เพราะผู้ชายบางคนที่มาสมัครงาน บางคนก็ไม่ฉลาด ไม่เข้าตากรรมการ ”

ข้อจำกัด

ขณะที่ผู้บริหารองค์กรข่าวบางส่วนยังเห็นว่า ศักยภาพ และความสามารถของผู้สื่อข่าวสตรีนั้น เป็นข้อจำกัดในการขยายขอบเขตงานของผู้สื่อข่าวสตรี เพราะความสามารถของสตรีนั้นยังมีไม่มากนัก เทียบกับผู้สื่อข่าวชายไม่ได้ การที่ผู้หญิงจะเติบโตในงานข่าวได้นั้น ไม่ได้เกิดจากความสามารถที่แท้จริง แต่เกิดจากคุณสมบัติของความเป็นสตรี แทบทั้งสิ้น ดังที่ก้าแห่ง ภริตานนท์ ระบุเอาไว้ว่า “ ถ้าผู้หญิงที่เข้ามาทำงานข่าว แล้วเอาวิญญาณของความเป็นผู้ชาย คือความลุยเข้ามา เขาคงทำได้ดีกว่านี้ ”

เช่นเดียวกับที่ ทินรัตน์ สัจจาพิทักษ์ ได้แสดงทัศนะว่า “ แม้ว่าสังคมจะยอมรับความสามารถของผู้หญิง แต่ผมเชื่อว่าเหมือนเป็นจุดค้อยของผู้หญิง เพราะการที่ผู้หญิงจะโตด้วยความสามารถ ตามขั้นตอน ตามระบบ มันยาก จะเห็นว่า ผู้หญิงประมาณร้อยละ 80 โดมาคิดระบบ ผิดทิศทางทั้งนั้น ทุกวงการมีการใช้ทางลัด หรือถ้าไม่ได้ใช้ทางลัด แต่มันไม่ได้เกิดจากผลงาน มันเกิดจากความเอ็นดู การเอากเอาใจ เกิดจากความเห็นใจของผู้ใหญ่ ”

2. ปัจจัยภายนอก

1) ปัจจัยด้านครอบครัว

ปัจจัยส่งเสริม

ผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโสบางส่วนยังเห็นว่า การมีครอบครัว หรือมีลูก ไม่ได้เป็นข้อจำกัดต่อการทำงานข่าว และการขยายขอบเขตงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรี แต่ทั้งนี้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากสามี ที่จะรับผิดชอบภาระหน้าที่ในบ้านแทนผู้สื่อข่าวสตรีด้วย สตรีจึงจะประสบความสำเร็จในอาชีพผู้สื่อข่าวได้ ดังที่ ฟองสนาน จามรจันทร์ บรรณาธิการข่าวการเมือง สำนักข่าวกรมประชาสัมพันธ์ แสดงทัศนะว่า “ ครอบครัวของพี่สนับสนุนให้พี่ทำงานเต็มที่ ไม่ต้องห่วงบ้าน สามีที่ไม่เคยทำให้พี่ต้องห่วงเรื่องลูก เรื่องกับข้าว งานบ้าน เงิน การซื้อของเข้าบ้าน เขาหาคนมาทำแทนให้ทั้งหมด หน้าที่ของพี่คือเดินหน้าทำงานต่อไป ”

นอกจากนี้ ยังได้ระบุว่า “ ปัจจัยเรื่องครอบครัว เป็นปัจจัยหลักที่ทำให้ที่ประสบความสำเร็จ ของดิฉันผู้หญิงว่า คุณไม่มีทางจะประสบความสำเร็จ ถ้าสองโมงเย็นคุณกำลังแต่งหน้า ทาปาก จะกลับไปรับลูก ”

ข้อจำกัด

ขณะที่ผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโสส่วนใหญ่ และผู้บริหารองค์กรข่าวทั้งหมด ต่างมีความเห็นสอดคล้องกันว่า การมีครอบครัวของผู้สื่อข่าวสตรี เป็นข้อจำกัดต่อการขยายขอบเขตงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรี ที่สำคัญที่สุด

ผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโสส่วนใหญ่ เห็นว่าการมีครอบครัวเป็นข้อจำกัดในการทำงานของผู้สื่อข่าวสตรี โดยเฉพาะการมีลูก ก็ยังเป็นข้อจำกัดมากขึ้น และอาจจะมีส่วนที่ทำให้ผู้สื่อข่าวสตรีหันหลังให้กับอาชีพผู้สื่อข่าวเร็วขึ้น

โดยเฉพาะ ความมุ่งมั่น ทุ่มเทให้กับการทำงานนั้น ผู้สื่อข่าวสตรีนั้น จะยิ่งลดลงเมื่อมีครอบครัว และมีลูก เพราะผู้สื่อข่าวสตรีส่วนใหญ่พร้อมที่จะเลือกครอบครัวก่อนเรื่องงาน ดังที่ ซูติมา บูรณรัชดา แสดงทัศนะว่า “ ผู้หญิงที่มีครอบครัวแล้ว การที่เขทำงานในลักษณะที่ทอดทิ้งครอบครัวไปนานๆ อาจจะเป็นปัญหา และอุปสรรคก็ได้ ไม่เหมือนผู้ชาย โดยธรรมชาติของผู้ชายแล้ว เขาสามารถทิ้งครอบครัวได้เลย ”

นอกจากนี้ ยังระบุว่า “ ผู้หญิงที่แต่งงานแล้ว มีข้อจำกัดมากกว่าผู้หญิงโสด ยังมีลูกก็ยังมีข้อจำกัดมากขึ้น ยิ่งไม่มีคนดูแลลูก ก็ยังเป็นข้อจำกัดมากขึ้น ระหว่างครอบครัวกับงานแล้ว ผู้หญิงเลือกครอบครัวมากกว่าอยู่แล้ว ”

ถึงแม้ว่าสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน จะบังคับให้สตรีต้องออกมาทำงานนอกบ้านมากขึ้น ทำให้มีสตรีเข้ามาสู่อาชีพผู้สื่อข่าวมากขึ้น แต่เมื่อผู้สื่อข่าวสตรีมีครอบครัวแล้ว สตรีจะเลือกอาชีพที่ทำงานเป็นเวลา และมีความมั่นคงในอาชีพ มากกว่าอาชีพผู้สื่อข่าว ดังที่ดวงพร อัสวีไล กล่าวไว้ว่า “ เรื่องการมีครอบครัว เป็นปัจจัยหลักที่ทำให้ผู้หญิงออกจากงาน รวมถึงเรื่องการแต่งงาน นักข่าวหญิงที่แต่งงานแล้วยังทำงานข่าวอยู่จำนวนมาก เพราะผู้หญิงทุกวันนี้ต้องทำงาน ต้องช่วยกันหาเงินเลี้ยงครอบครัว และจะทำงานที่เป็นเวลามากขึ้น

ซึ่งเมื่อผู้หญิงอายุมากขึ้น เขาก็ต้องเลือกครอบครัวมากกว่างาน และคิดที่จะเปลี่ยนไปสู่อาชีพที่มีความมั่นคงยิ่งขึ้นมีเวลาในการจัดสรรเรื่องต่างๆ ได้มากขึ้น จะเห็นว่ามีนักข่าวหญิงเปลี่ยนหน้าเข้ามาบ่อย แต่ผู้ชายเขาจะอยู่ในอาชีพนี้ไปเรื่อยๆ แต่ก็มีข้อยกเว้น อย่างคุณยุวดี รัญญศิริ และคุณพองสนาน จามรจันทร์ ที่ครอบครัวของเขาเข้าใจ ก็ไม่มีอุปสรรค ”

ทั้งยัง ตั้งข้อสังเกตด้วยว่า ผู้สื่อข่าวสตรีอายุมากๆ ที่ยังทำงานข่าวอยู่ ส่วนใหญ่จะเป็นโสด โดยดวงพร ได้ระบุว่า “ ความกดดันในครอบครัวจะเป็นอุปสรรคสำคัญ เพราะถ้าผู้หญิงไปตะลอนทำข่าว ครอบครัวอาจจะมีปัญหาได้ เพราะสังคมคาดหวังให้ผู้หญิงทำหน้าที่เป็นภรรยาและแม่ที่ดี แต่เมื่อเจอปัญหาแบบนี้ จะสังเกตได้ว่า ผู้หญิงที่มีอายุมากแล้วยังทำงานเป็นนักข่าวอยู่ ส่วนใหญ่คือคนที่ยังไม่แต่งงาน ”

นิรินท์ ขอสว่างรัตน์ แสดงความเห็นต่อเรื่องนี้ว่า “ นักข่าวหญิงจะสนใจเรื่องครอบครัว มีนักข่าวคนหนึ่งขอลาออกไป เพราะอยากจะไปเลี้ยงลูก 2 คน ทั้งที่เขาเป็นคนที่เขียนหนังสือได้ดีมาก ”

บัญญัติ ทศนิยะเวช กล่าวว่า “ ผู้หญิงที่มีลูกแล้ว บางคนก็เอาลูกไปให้แม่เลี้ยงให้ แต่มันก็มีส่วนทำให้ผู้หญิงพะวักพะวงเรื่องครอบครัวมาก ส่วนผู้หญิงบางคนก็คิดว่า เมื่อมีลูกแล้วก็อยากอยู่บ้านเลี้ยงลูกให้มากขึ้น ก็มี แต่จำนวนไม่มากนัก ”

อรวรรณ กริมวิรัตน์กุล แสดงทัศนะเรื่องนี้ว่า “ สำหรับตัวเอง การมีลูก ทำให้เรารู้สึกว่าเหนื่อยมาก แต่ก่อนเราทำงาน 7 วันก็ทำได้ เดี่ยวนี้รู้สึก ถ้าทำงานเต็มทั้ง 7 วัน เราก็จะไม่มีเวลาใกล้ชิดกับลูกเลย ดังนั้น เราต้องขอเวลาตรงนี้จากองค์กรบ้าง ”

ส่วนผู้สื่อข่าวที่ยังไม่ได้แต่งงาน ก็ยังคงมีข้อจำกัดที่ทำให้ตัวผู้สื่อข่าวสตรีต้องพะวักพะวง กับความห่วงใยของพ่อแม่ เป็นสำคัญ ดังที่จิตติมา วุฒิวัดน์ ระบุว่า “ คุณพ่อ คุณแม่จะห่วงที่มาก โดยเฉพาะช่วงที่ทำข่าวอันตราย เช่น พฤษภาทมิฬ และเคยบอกให้พี่ลาออกจากงาน ”

ผู้บริหารองค์กรข่าวทั้งหมด มีความเห็นสอดคล้องกับผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโส ส่วนใหญ่ โดยเห็นว่าปัจจัยด้านครอบครัว เป็นข้อจำกัดของผู้สื่อข่าวสตรี เพราะสตรีจะมีความ

ห่วงใย และผูกติดกับภาระครอบครัว รวมถึงการมีสำนึกของความเป็นแม่และเมียที่ดีสูง เป็นเหตุให้ผู้สื่อข่าวสตรีต้องลาออกจางานข่าว หลังจากแต่งงานหรือมีลูกแล้วเป็นจำนวนมาก คั้งที่กำแหง ภริตานนท์ ระบุว่า

“ ครอบครัวค่อนข้างเป็นอุปสรรคต่อการทำงานข่าวของผู้หญิง เพราะงานข่าวเป็นการทำงานแบบหามรุ่งหามค่ำ ” และยังคงกล่าวเสริมว่า

“ ผู้ชายจะทำงานข่าวได้นาน และทำเป็นอาชีพจริงๆ แต่นักข่าวผู้หญิง สักช่วงเวลาหนึ่ง เขาอาจจะอยากอยู่บ้าน พอลูกโตเขาอาจจะเลิกทำงานข่าว ลักษณะของผู้หญิงคงจะอยู่นานไม่ได้ เพราะเขาต้องไปอยู่บ้าน ไปเป็นแม่บ้าน ”

เช่นเดียวกับ ธาตุร บุนปาน ได้แสดงทัศนะว่า “ ผู้สื่อข่าวสตรี จะมีปัญหาเรื่องครอบครัวเป็นหลัก และ ผู้หญิงจะออกไปจากวงการสื่อเร็วกว่าผู้ชาย ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากการแต่งงาน ”

ทินรัตน์ สัจจาพิทักษ์ กล่าวว่า “ ผู้สื่อข่าวสตรี จะไปทำข่าวที่อันตราย หรือไปค้างแรมตามชายแดนหรือป่า ไม่น้อยสะดวก เพราะความห่วงใยของครอบครัวเขา ”

ทินรัตน์ ยังระบุว่า “ ในสังคมของคนข่าว ถ้าคิดจะเอาดีทางนี้ คนที่เป็นโสดก็ไม่ควรจะแต่งงานเลย คนที่แต่งงานแล้ว ก็ต้องทำตัวเป็นโสดไป และผู้หญิงจะลาออกไปจากวงการสื่อมากกว่าผู้ชาย เพราะมีครอบครัว มีลูก ตรงนี้ผู้หญิงอาจจะมีจิตสำนึกว่า เขามีลูกเขารู้สึกว่าเขาเห็นแก่ตัว ”

การมีครอบครัวของผู้สื่อข่าวสตรี อาจจะทำให้ผู้สื่อข่าวสตรี ทำงานได้ไม่คล่องตัวเท่ากับคนที่เป็นโสด ดังที่ธรรมเกียรติ กันอริ ได้แสดงความเห็นว่า “ ผู้หญิงที่มีครอบครัวแล้วอาจจะไม่ก้าวหน้า คือเมื่อเข้าไปสู่วงวิชาชีพแล้ว เหมือนกับเป็นคนขาดไฟ มีครอบครัวแล้วอาจจะกลายเป็นคนเฉื่อย ”

เช่นเดียวกับความเห็นของ บุญเลิศ ชาญยุทธเดช บรรณาธิการอาวุโส หนังสือพิมพ์มติชน ที่ระบุว่า “ ผู้หญิงมีครอบครัวแล้ว ครอบครัวจะเป็นภาระที่เขาต้องดูแล การทุ่มเทให้งานข่าวก็จะลดน้อยลง ”

ซึ่ง พิชาย ชื่นสุขสวัสดิ์ ยังได้กล่าวเสริมว่า “ผู้หญิงโสด จะมีความคล่องตัวมากกว่าผู้หญิงที่แต่งงานแล้ว การที่ผู้หญิงออกจากงานช้าเร็วกว่าผู้ชาย อาจจะเป็นเพราะผู้หญิงแต่งงาน มาก หรือเพราะว่า ไม่สามารถเติบโตในองค์กรได้ แต่ผู้ชายที่แต่งงานแล้ว จะไม่มีผลต่อการทำงาน เพราะผู้หญิงจะต้องมีความรับผิดชอบในการดูแลลูกมากกว่า ซึ่งเหล่านี้เป็นอุปสรรคต่อการทำงานของผู้หญิง ”

ศราวุธ หวังสมุทร แสดงทัศนะในเรื่องนี้ว่า “ ผู้สื่อข่าวสตรี เวลาไปทำงาน จะห่วงลูก ห่วงครอบครัวมาก ”

ข้อจำกัดเรื่องครอบครัว ทำให้ผู้สื่อข่าวสตรีประสบปัญหาในการทำงานช้าอย่าง ไม่ต่อเนื่อง และไม่เต็มที่ รวมถึงเสียโอกาสที่จะได้ทำงานช้าบางช้าไป เนื่องจากต้องดูแลครอบครัว ในฐานะเมียและแม่ที่ดี ดังที่ อติศักดิ์ ลิขปรุ่งพัฒนกิจ ระบุว่า “ ผู้หญิงและผู้ชายจะมีปัญหาในการทำงานช้าเท่าๆกัน แต่ผู้หญิงจะมีปัญหาเรื่องครอบครัวมากกว่า ผมมองในแง่มนุษยธรรมมากกว่า เช่น มีข่าวปรับคณะรัฐมนตรี หรือการประชุมสภา ที่ต้องทำข่าวดีๆ ถ้าหัวหน้าข่าวการเมืองเป็นผู้หญิง ผมจะให้เขากลับไปก่อน เพราะเขามีลูก มีครอบครัว ผมจะให้คนที่ไม่มีภาระตรงนี้ทำงานแทน ”

อัชฌา สุวรรณปากแพร แสดงความเห็นในประเด็นเดียวกันนี้ว่า “ ผู้หญิงเมื่อถึงจุดหนึ่ง เริ่มมีครอบครัว งานจะเริ่มค่อยลง อาจจะมีภาระ ต้องดูแลสามี ดูแลครอบครัว ดูแลบ้าน ยังมีลูก ก็ยังมีภาระมาก ผู้หญิงจึงเริ่มหันไปทุ่มเทให้กับครอบครัวมากขึ้น การทุ่มเทให้ งานอาจจะน้อยลง คุณภาพงานและปริมาณงาน อาจจะค่อยลง ความสม่ำเสมอในการทำงานลดลง และจะลางานบ่อย เพราะถ้าไม่ทุ่มเทให้ครอบครัว เกิดสามีไปมีเมียน้อย มันก็จะยิ่งยุ่งไปกันใหญ่ ”

2) ปัจจัยด้านลักษณะอาชีพ

ปัจจัยส่งเสริม

ผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโสอีกส่วนหนึ่ง ยังมีความเห็นที่แตกต่างออกไป โดยเห็นว่า ลักษณะอาชีพของผู้สื่อข่าว ไม่ได้เป็นข้อจำกัดต่อการทำงานของสตรี เนื่องจากมีการคัดสรรแล้ว จากแหล่งข่าว จึงเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้สื่อข่าวสตรีสามารถที่จะทำข่าวที่เสี่ยงอันตรายได้

ดั่งทัศนะจากสนมพร จิมเฉลิม หัวหน้าข่าวสายอาชญากรรมผู้หญิงคนแรก กล่าวว่า “ ผู้หญิงที่ทำงานข่าวโทรทัศน์ ทำงานไม่ลำบาก อย่างข่าวอาชญากรรม นักข่าวไม่ได้ไปจับผู้ร้ายเอง แต่ข่าวที่เราไปทำ อย่างน้อยตำรวจก็คัดเลือกให้แล้ว ไม่มีโดนลูกหลงแน่ ”

ส่วนผู้บริหารองค์กรข่าวส่วนใหญ่ มีความเห็นในทางตรงข้ามกับผู้สื่อข่าวสตรีส่วนใหญ่ โดยเห็นว่าลักษณะอาชีพผู้สื่อข่าว เอื้ออำนวยต่อผู้สื่อข่าวสตรีมาก ในการเข้าหาแหล่งข่าว ในการทำข่าว ที่มักจะได้รับความร่วมมืออย่างดีโดยเฉพาะงานข่าววิทยุโทรทัศน์ ที่จะต้องอาศัยหน้าตาและบุคลิก ในการนำเสนอข่าว เพื่อดึงความสนใจของผู้ชม ดั่งทัศนะของธรรมเกียรติ กันอริ ที่ว่า “ สื่อโทรทัศน์ เป็นสื่อหนึ่งที่เป็นตัวช่วยสนับสนุนให้ผู้หญิงเข้าสู่วงการนักข่าว คือข่าวโทรทัศน์ การที่ผู้หญิงรายงานข่าว หรือแม้กระทั่งปรากฏภาพในโทรทัศน์ มันเห็นได้ชัดเลยว่า ผู้หญิงก็ทำข่าวได้ ”

เป็นไปในแนวทางเดียวกับที่วิวัฒน์ จันทสุวรรณโณ ได้ระบุว่า “ การนำเสนอข่าวหน้าจอโทรทัศน์ ผู้หญิงจะได้เปรียบ บางทีไม่ต้องสวยมาก แต่บุคลิกดี เสียงเพราะ พูดจาฉะฉาน มันก็ยิ่งทำให้มีความน่าสนใจ คึงคุณคนได้ การสร้างผู้ชายให้ติดตลาดนั้นยากกว่าผู้หญิง ”

เช่นเดียวกับที่ อัจฉมา สุวรรณปากแพรง ได้แสดงความเห็นต่อเรื่องนี้ว่า “ ผู้หญิงจะได้เปรียบในการทำงานข่าวเกือบทุกสาย โดยเฉพาะผู้หญิงที่ออกโทรทัศน์แล้วหน้าตาดูดีหน้ายิ้ม เข้าหาแหล่งข่าวได้ง่ายกว่าผู้ชาย ผมยังอิงฉาผู้หญิงเลย ผมเคยขอสัมภาษณ์นักการเมือง เขาบอกว่าไม่ว่าง แล้วก็เดินไป แต่พอนักข่าวผู้หญิงไปขอสัมภาษณ์ นักการเมืองคนนั้นก็นั่งลงให้สัมภาษณ์แต่โดยดี ซึ่งมันเป็นนิสัยสันดานของผู้ชาย มันก็อดไม่ได้ ฉะนั้นผู้หญิงจะได้เปรียบตรงจุดนี้ ”

ข้อจำกัด

ผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโสส่วนใหญ่ เห็นว่าอาชีพผู้สื่อข่าว ยังคงเป็นอาชีพที่เหมาะสมกับเพศชาย มากกว่าสตรี เนื่องจากลักษณะของงานที่ ต้องการการใช้ความคิดอย่างเป็นระบบ ต้องการความคล่องตัวสูง ต้องการการทำงานที่ทุ่ทุ้ง ซึ่งผู้ชายจะมีคุณลักษณะเหล่านี้มากกว่าสตรี ดังนั้น ผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโส จึงเห็นว่า ลักษณะอาชีพผู้สื่อข่าว ยังเป็นข้อจำกัดของสตรี ดังที่

จิตติมา นุธรรมรัชดา ได้แสดงทัศนะว่า “ งานข่าวเป็นงานที่เหมาะสมกับผู้ชายมากกว่าผู้หญิง เพราะต้องใช้ความคิดที่เป็นระบบ และความคล่องตัวสูง ลักษณะงานข่าวที่จะต้องลุยทำงานไม่เป็นเวลา ต้องทุ่มเททำให้คนทั่วไปมองว่างานข่าว เป็นงานของผู้ชาย ”

เช่นเดียวกับ ดวงพร อัสววิไล ที่ยังเห็นว่า สภาพการทำงานข่าว เป็นงานที่บั่นทอนต่อสุขภาพของผู้สื่อข่าวสตรี ที่มีสภาพร่างกายอ่อนแอกว่าผู้สื่อข่าวชาย โดยระบุว่า “ การทำงานนักข่าว ทั้งสภาพแวดล้อมในองค์กร และสุขภาพของเราที่อ่อนแอลง เรา รู้สึกว่ามันไม่คุ้มที่เราจะต้องทำงานดึก แล้วไม่สบาย ”

ทั้งนี้ ยังมีผู้บริหารองค์กรบางคน เห็นว่างานข่าวยังเป็นการที่เหมาะสมกับผู้ชายมากกว่าผู้หญิง เพราะลักษณะงานที่สมบุกสมบัน และมีความเสี่ยงสูง อาจทำให้ผู้สื่อข่าวสตรี ซึ่งมีโครงสร้างทางร่างกายแตกต่างจากเพศชาย อาจจะทำงานข่าวได้ไม่สมบูรณ์เพียงพอ ดังที่นายทินรัตน์ สัจจาพิทักษ์ กล่าวว่า “ ผู้หญิงจะมีข้อจำกัดตรงที่การทำงานดึก การทำงานเสี่ยงภัย หรือการไปค้างแรมตามชายแดน หรือป่า มันไม่สะดวก ถ้าเลือกได้ ผมคงไม่เลือกรับผู้สื่อข่าวหญิงเข้ามาทำงานมากกว่าผู้สื่อข่าวชาย เพราะจริงๆแล้วงานข่าว ต้องการผู้ชายมากกว่าผู้หญิง ”

3) ปัจจัยด้านนโยบายองค์กร

ปัจจัยส่งเสริม

ผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโสส่วนใหญ่ เห็นว่านโยบายขององค์กรคือมวลชน เป็นปัจจัยส่งเสริมการทำงานและการขยายขอบเขตงานของผู้สื่อข่าวสตรีอย่างมาก แม้ว่าจะไม่มีนโยบายที่เป็นลายลักษณ์อักษรอย่างชัดเจนก็ตาม แต่ผู้สื่อข่าวสตรีก็รับรู้ถึงว่านโยบายองค์กร มีการกีดกันโอกาสและความก้าวหน้าของผู้สื่อข่าวสตรีแต่อย่างใด โดยเฉพาะเรื่องการเลื่อนตำแหน่ง ซึ่งนโยบายองค์กรส่วนใหญ่จะเน้นที่ความสามารถของผู้สื่อข่าวสตรีแต่ละคนมากกว่า ดังที่

จิตติมา วุฒิวัฒน์ ระบุว่า “ มีผู้หญิงที่มีตำแหน่ง ระดับผู้อำนวยการ ค่อนข้างมาก แต่ในสายงานข่าวกรมประชาสัมพันธ์ ไม่ได้มีนโยบายกีดกันผู้หญิง ถ้าอายุงานถึง ขึ้นถึงก็ได้เป็นหัวหน้า เป็นไปตามระบบราชการ ”

เช่นเดียวกับความเห็นของ ดวงพร อัสวีไล ที่ว่า “ไอทีวีให้โอกาสหญิงกับชาย เท่าๆกัน อยู่ที่ความสามารถ การเรียนรู้ และความเหมาะสม ”

ซึ่ง อรวรรณ กริมวิรัตน์กุล แสดงความคิดเห็นว่า “ช่อง 9 ไม่ได้กีดกันผู้หญิง และไม่เคยเอาความเป็นผู้หญิงมาคิดกัน เขาก็ให้โอกาส ให้ตำแหน่งผู้หญิง ”

สำหรับผู้บริหารองค์กรข่าวส่วนใหญ่เห็นว่า นโยบายองค์กร เป็นปัจจัยส่งเสริมการทำงาน และการขยายขอบเขตงานของผู้สื่อข่าวสตรี เช่นเดียวกัน โดยเฉพาะการที่องค์กรข่าวหลายแห่งมีนโยบายสนับสนุนผู้สื่อข่าวสตรี และผู้สื่อข่าวชายอย่างเท่าเทียมกัน ไม่มีนโยบายสนับสนุนผู้สื่อข่าวสตรีเป็นพิเศษ ขณะเดียวกันก็ไม่ได้มีนโยบายกีดกันผู้สื่อข่าวสตรี ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถ และผลงานของผู้สื่อข่าวแต่ละคนเป็นหลัก ดังที่ ฐากร บุนปาน ได้ระบุว่า “เราสนับสนุนผู้หญิงชัดเจน แน่แน่นอน เพราะเราไม่ได้แบ่งว่า เขาคือผู้หญิงหรือผู้ชาย เราดูที่งาน ”

ซึ่งถาวร สุวรรณ หัวหน้ากองบรรณาธิการ หนังสือพิมพ์บ้านเมือง ได้กล่าวในประเด็นเดียวกันนี้ ว่า “ไม่มีนโยบายสนับสนุนผู้หญิงเป็นพิเศษ ทำเท่าที่ระเบียบ กฎหมาย กำหนดเท่านั้น เช่น สวัสดิการ การลาคลอด ”

เช่นเดียวกับที่ พนา จันทร์วิโรจน์ ได้กล่าวเสริมว่า “ไม่มีนโยบายสนับสนุนผู้หญิง เพราะไม่เคยเลือกปฏิบัติระหว่างผู้หญิง ผู้ชาย ทำตามที่กฎหมายกำหนด เช่น ลาคลอด ”

โดยพนา ได้ระบุในประเด็นเดียวกันนี้ว่า “เราไม่มีนโยบายสนับสนุนผู้ชายมากกว่าผู้หญิง เพราะเราให้ความเท่าเทียมกันตั้งแต่แรก การที่เราไม่กังวลเรื่องเพศ ก็เพราะว่าเรากังวลเรื่องเพศ เราต้องให้ความเท่าเทียมกันระหว่างหญิงและชาย โดยอัตโนมัติ คุณค่าก็จะมาเอง ความเป็นผู้นำ และความเป็นบรรณาธิการ มันจะตามมาเอง ”

นอกจากจะไม่มี การสนับสนุนแบบแบ่งแยกเพศแล้ว ผู้บริหารยังเชื่อว่าแต่ละเพศย่อมมีทั้งข้อดี และข้อด้อยในตัวเอง ดังที่ อธิศักดิ์ ลิ้มป룽พัฒนกิจ บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ระบุว่า “องค์กรเรา ไม่มีการแบ่งแยกหญิงหรือชาย มีผู้หญิงหลายคน เป็นหัวหน้าสายข่าว ผมเชื่อในปัจเจกบุคคล ว่าทั้งหญิงและชายมีทั้งจุดอ่อน จุดแข็ง แต่ไม่ถือว่าเป็นอุปสรรค ”

รวมถึงการสนับสนุน ผู้สื่อข่าวสตรีที่มีตำแหน่งอื่นๆทางสังคม เช่น นายกสมาคม นักข่าวแห่งประเทศไทย ในบางองค์กรก็ได้ให้การสนับสนุนเป็นอย่างดี ดังที่ ชูติมา บุณยรัชดา อดีตนายกสมาคมนักข่าวแห่งประเทศไทย ได้ระบุว่า “ พี่เคยทำงานที่มติชน แนวหน้า สื่อธุรกิจ และเดลินิวส์ แต่ละแห่งที่พี่อยู่ ไม่ได้กีดกันผู้หญิง ตอนที่พี่เป็นนายกสมาคมนักข่าว องค์กร ก็ให้การสนับสนุนดีมาก ส่งคนขับรถ ส่งรถมาให้ใช้ พี่ขอความร่วมมืออะไรจากทางโรงพิมพ์ เขาให้การสนับสนุนด้วยดี ”

ขณะที่ผู้บริหารองค์กรข่าว อีกส่วนหนึ่ง เห็นว่าองค์กรของคนนั้นมึนโยบาย ในการส่งเสริม สนับสนุน การทำงานของผู้สื่อข่าวสตรี ที่ชัดเจนในหลายรูปแบบ แม้จะไม่ได้เขียน เป็นลายลักษณ์อักษร ก็ตาม ดังที่ กำแหง ภริตานนท์ กล่าวไว้ว่า “ เดลินิวส์ มีนโยบายส่งเสริม ผู้หญิง เช่น คุณชูติมา บุณยรัชดา สมัยที่เป็นนายกสมาคมนักข่าวแห่งประเทศไทย องค์กรก็ อำนวยความสะดวกให้ และสนับสนุนเขาเต็มที่ อาทิ ให้คนขับรถ ให้รถ เปิดโอกาสให้เขา ทำงานได้เต็มที่ ”

และถึงแม้ว่า องค์กรจะมีนโยบายสนับสนุนให้สตรีก้าวขึ้นมาเป็นผู้บริหาร แต่ก็ยัง คิดปัญหาที่ตัวผู้สื่อข่าวสตรีเองมากกว่า ดังที่พิชาย ชื่นสุขสวัสดิ์ ได้ระบุว่า “ ผมเชื่อว่า Bangkok Post เปิด โอกาส เปิดทางสำหรับผู้หญิงเท่ากับผู้ชาย Bangkok Post เคยมีความพยายาม ที่จะผลักดันให้บรรณาธิการเป็นผู้หญิง เพราะผู้หญิงคนนั้นมีคุณสมบัติที่ค่อนข้างจะพร้อม เก่ง ขยัน คนเคารพ มีความรู้ ความสามารถในงานข่าว แต่ปัญหาคือ เจ้าตัวไม่ยอมรับตำแหน่ง เพราะไม่อยากเข้ามารับผิดชอบเรื่องบริหารคน ไม่อยากปวดหัว ”

4) ปัจจัยด้านผู้บังคับบัญชา

ปัจจัยส่งเสริม

ผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโสทั้งหมด เห็นว่าปัจจัยด้านผู้บังคับบัญชาเป็นปัจจัยที่ ส่งเสริมการทำงาน และการขยายขอบเขตงานของผู้สื่อข่าวสตรี โดยผู้บังคับบัญชาในองค์กรที่ตน สังกัดอยู่นั้นต่างให้การยอมรับ และให้การสนับสนุนการทำงานของผู้สื่อข่าวสตรี โดยที่ผู้บังคับ บัญชา จะสนใจ และให้การยอมรับในลักษณะ และวิธีการเข้าถึงแหล่งข่าวของผู้สื่อข่าวสตรีมาก เป็นพิเศษ นอกจากนี้ตัวผู้บังคับบัญชาเองก็ยังให้ความเอื้อเอ็นดูต่อผู้สื่อข่าวสตรีเป็นพิเศษด้วย ดังที่ จิตติมา วุฒิวัฒน์ ได้ระบุว่า “ งานของกรมประชาสัมพันธ์ส่วนใหญ่จะใช้ผู้หญิง เข้าใจว่า

ทางผู้ใหญ่ของกรมประชาสัมพันธ์มองเรื่องความละเอียดถี่ถ้วนในการทำข่าว การเข้าถึงแหล่งข่าว แหล่งข่าวส่วนใหญ่จะให้ความเอื้อเอ็นดูกับผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย”

ทั้งยังเสริมด้วยว่า “ผู้บริหารช่อง 11 ให้การยอมรับผู้หญิง เพราะเขาไม่เคยกีดกันผู้หญิง เราเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรมาโดยตลอด เราจะไม่ว่า การไม่ยอมรับคืออะไร”

เช่นเดียวกับ นิธินันท์ ยอแสงรัตน์ ที่ได้แสดงความเห็นในประเด็นนี้ว่า “พี่ได้รับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชามาดีโดยตลอด จึงไม่เคยคิดว่าตัวเองถูกกีดกัน บางคนเขามองว่าเราได้ดิบได้ดี เพราะเป็นผู้หญิง ด้วยซ้ำไป”

ผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโส บางคนได้แสดงความคิดเห็นว่า สาเหตุที่ทำให้ผู้บังคับบัญชาในองค์กรข่าว ไม่กีดกันผู้สื่อข่าวสตรีนั้น เป็นเพราะผู้สื่อข่าวสตรีในอดีตได้แสดงผลงานและความสามารถในงานข่าว ให้ผู้บังคับบัญชาได้เห็น และยอมรับ ดังที่ บัญญัติ ทศนิยะเวช แสดงทัศนะว่า “มันอาจจะมีตัวอย่างจากในอดีต ทำให้ผู้บริหารไม่ต้องกังวลว่านักข่าวจะเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย เพราะเคยเห็นผู้หญิงที่ทำข่าวเก่งๆหลายคน มันเป็นตัวอย่งที่ผู้บริหารทั้งหลายไม่มีจิตจำกัดว่า จะต้องเลือกเฟ้นเพศไหนมาเป็นนักข่าว เพียงแต่ดูความสามารถ”

เช่นเดียวกับ ดวงพร อัสวีไล ที่แสดงความคิดเห็นว่าผู้บริหารองค์กร ให้ความสำคัญกับการทำงานของทุกคนเท่าเทียมกัน ดังนี้ “ผู้บริหารให้ความสำคัญกับหญิง ชาย เท่ากันพอๆกับที่ไม่ให้ความสำคัญเท่าๆกัน สวัสดิการก็เท่ากัน ไม่มีความแตกต่าง อยู่ที่ผลงานของนักข่าวมากกว่า ไม่คิดว่ามันจะเกิดจากความรัก หรือความพิศواسเป็นพิเศษ เพราะความเป็นหญิงหรือชาย”

ข้อจำกัด

ผู้บริหารองค์กรข่าวทั้งหมด เห็นว่าทัศนคติของผู้บังคับบัญชา เป็นข้อจำกัดในการขยายขอบเขตงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรี รวมถึง การยอมรับ และการแบ่งสายงานให้แก่ผู้สื่อข่าวสตรี อย่างมาก อันจะมีผลต่อการกำหนดทิศทางกรขยายขอบเขตงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรีได้ ซึ่งยังมีผู้บังคับบัญชาบางคนที่มีอคติกับสตรีอยู่ ทำให้การทำงานของผู้สื่อข่าวสตรีอาจจะไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควร โดยเฉพาะในยุคที่สตรีเริ่มเข้ามาทำงานข่าวนั้น ผู้สื่อข่าวสตรีต้องต่อสู้กับอคติทางเพศที่เกิดจากผู้บริหารองค์กร เป็นด้านหลัก ดังที่ กำแหง ภริตานนท์ จากหนังสือพิมพ์ เดลินิวส์

ได้กล่าวถึงประเด็นนี้ว่า “ ในสมัยก่อนผู้บังคับบัญชา จะคิดกันเองว่า ผู้หญิงน่าจะเหมาะกับ ข้าราชการ เช่น ข้าราชการ ส่วนใหญ่แทบจะทุกโรงพิมพ์ที่มีผู้หญิงทำข่าวดรี ข่าวด้านนี้ เรา รู้สึกว่างานบางอย่างอาจจะไม่เหมาะกับผู้หญิง เช่น ข่าวดราม่า ”

ดังที่ ถาวร สุวรรณ นักหนังสือพิมพ์อาวุโส จากหนังสือพิมพ์บ้านเมือง แสดงทัศนะในประเด็นนี้เพิ่มเติมว่า “ ในยุคแรกๆ ผู้หญิงจะเข้ามาทำงานในหนังสือพิมพ์บ้านเมืองน้อยมาก เพราะตัวบรรณาธิการที่เป็นผู้คัดเลือกคนเข้าทำงาน ไม่ค่อยชอบผู้หญิง ต่อมา เมื่อบรรณาธิการคนนั้นไม่อยู่ มีปรับเปลี่ยนนโยบาย ทำให้มีผู้หญิงเข้ามาทำงานข่าวในองค์กรนี้มากขึ้น ”

นอกจากนี้ ยังมีผู้บริหารที่ยังมีอคติทางเพศต่อสตรี ในคุณสมบัติต่างๆ ยังมีส่วนในการกีดกันการก้าวสู่ตำแหน่งระดับสูงของผู้สื่อข่าวสตรีอีกด้วย ที่อัทธมา สุวรรณปากแพรก ระบุว่า “ ถ้าองค์กรไหนมีผู้บริหารส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง เขาจะเลือกผู้ชายเป็นหัวหน้าสายข่าวมากกว่า เพราะผู้ชายพูดง่ายกว่า ติดต่อดีกว่า โดยธรรมชาติแล้ว ผู้ชายจะคิดต่องานได้ง่ายกว่าผู้หญิง จะพูดง่ายกว่า แล้วตัวผู้บริหารเองก็รู้สึกว่าไว้ใจผู้ชายได้มากกว่า ในกรณีการพูดคุยเรื่องที่เป็นความลับ มันก็ยังเป็นความลับที่รู้กันเพียงแค่ 2 คน แต่ถ้าคุยกับผู้หญิง มันจะไม่ใช่ความลับอีกต่อไป ”

5) ปัจจัยด้านเพื่อนร่วมงาน

ปัจจัยส่งเสริม

ผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโสทั้งหมด มีความเห็นว่า เพื่อนร่วมงานเป็นปัจจัยส่งเสริม การขยายขอบเขตงานของผู้สื่อข่าวสตรี ซึ่งเพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ ต่างก็ยอมรับผู้สื่อข่าวสตรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อนร่วมงานชาย มักจะมีความเกรงใจ และให้เกียรติผู้สื่อข่าวสตรีมาตลอด ดังที่ จิตติมา วุฒิวัฒน์ แสดงความเห็นไว้ว่า “ เพื่อนร่วมงานให้การยอมรับ โดยเฉพาะผู้ชายค่อนข้างจะเกรงใจเรา ให้เกียรติเรา ”

เช่นเดียวกับที่ อรวรรณ กริมวิรัตน์กุล ได้แสดงทัศนะว่า การที่ผู้สื่อข่าวสตรี จะได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงานนั้น จะต้องมีความรับผิดชอบ ตั้งใจทำงาน และสร้างผลงานให้ปรากฏ ดังนี้ “ ที่เป็นคนไม่มีปัญหาใคร เราต้องยอมรับว่าผู้หญิงในงานสื่อ จะไม่ค่อยมีผู้หญิงประเภทคุณหนูมานั่งตะลุยกงานข่าว แต่จะเป็นผู้หญิงที่ลุย ไม่เรื่องมาก ไม่จุกจิก เพราะ

ผู้ชายอาจจะมองว่าเป็นผู้หญิงหัว ผู้หญิงลุย ถึงมาทำงานเป็นนักข่าวได้ เขาจะยอมรับจากบุคลิกการทำงาน ตั้งใจทำงาน มีความรับผิดชอบ คนยอมรับเพราะการที่เราได้ทำอะไรหลายๆอย่าง เช่น พิธีกร ผู้ประกาศข่าว ที่ผ่านมา ที่อยู่ช่อง 9 มันได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าเราทำได้ เขาถึงให้เราทำ ”

แม้แต่ ผู้สื่อข่าวสตรีที่มีตำแหน่งระดับหัวหน้างาน ก็ยังมีความคิดเห็นที่เป็นไปในแนวทางเดียวกันว่า การยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน เป็นปัจจัยส่งเสริมการขยายขอบเขตงานของผู้สื่อข่าวสตรีให้มีตำแหน่งงานที่สูงขึ้นภายในองค์กรข่าว ดังที่ คณิต นันทวาณี ผู้ช่วยหัวหน้ากองบรรณาธิการ หนังสือพิมพ์ บ้านเมือง แสดงทัศนะว่า “ พี่ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับคนในองค์กรที่ไม่ยอมรับ และพี่คุมลูกน้องได้ เพราะช่วงอายุของเรากับลูกน้องต่างกันมาก เขาจะต้องยอมรับเราอยู่แล้ว เพราะเรามีความเมตตา เผื่อแผ่เขา เราช่วยแก้ปัญหาให้ลูกน้องได้ทุกอย่าง เราเอาความเป็นผู้หญิงมาเป็นคุณสมบัติพิเศษตรงนี้ดีกว่า จะเหนือกว่ามาก พี่คิดว่า ไม่มีใครคิดว่าพี่เป็นหัวหน้าผู้หญิง เพราะหัวหน้าผู้หญิงช่วยเขาทำงานได้มากกว่า พี่ใช้ความเป็นผู้หญิงมาเป็นเงื่อนไขในการปกครองคน ใช้เบ็ดเตล็ดธรรม เพื่อนร่วมงานมองว่าเราขยันทำงาน ไม่มีการเหยียดว่าเราเป็นผู้หญิง เพราะเราจะเป็นเพื่อนที่ดี และเป็นพี่ที่ปรึกษาที่ดีให้กับน้องๆเสมอ ”

เช่นเดียวกับ บัญญัติ ทัศนียะเวช ที่ระบุถึงการทำงานของตนเองว่า “ ตอนที่ทำงานอยู่ใน Bangkok Post มีหัวหน้าข่าวที่เป็นผู้หญิงเพียงไม่กี่คน คือ สายการเมือง สายเศรษฐกิจ สายการศึกษา แต่เราก็ไม่เคยมีปัญหาเกี่ยวกับใคร เพราะเราสามารถดูแลลูกน้องได้ เป็นหัวหน้าได้ซะได้ ประนีประนอม ดิคต่อประสานงานกับลูกน้องได้ ”

ข้อจำกัด

ขณะที่ผู้บริหารองค์กรข่าวส่วนใหญ่ กลับมีความเห็นในทางตรงกันข้ามกับกลุ่มผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโส ว่าผู้สื่อข่าวสตรีมักจะไม่ได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน ซึ่งเป็นข้อจำกัดในการขยายขอบเขตงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรี โดยเฉพาะเพื่อนร่วมงานที่เป็นสตรีด้วยกันเอง และมีเรื่องราวกระทบกระทั่งกันเป็นประจำ ทำให้มีการแบ่งกลุ่มกันทำงาน เพื่อแข่งขันกันเองมาก และยิ่งทำให้ปัญหาบานปลาย จนผู้บริหารองค์กรข่าว ต้องเข้ามาแก้ปัญหา ดังที่ กำแพง ภิศานนท์ ได้แสดงความคิดเห็นในปัญหาของเพื่อนร่วมงานว่า “ ในการทำงาน ผู้หญิงจะไม่ยอมรับกันเอง และมีความอิจฉาริษยาตัวเอง แข่งขันกันเองสูง ”

เช่นเดียวกับ ทินรัตน์ สัจจาพิทักษ์ ที่ระบุว่า “ ผู้หญิงจะมีการแข่งขันในตัวเอง และในกลุ่มผู้หญิงด้วยกันสูง จึงมีปัญหาคารออยู่ร่วมกัน ไม่ค่อยจะยอมรับกัน ”

ซึ่ง อัชมา สุวรรณปากแพรก ยังได้แสดงความเห็นเพิ่มเติมว่า “ ผู้หญิงมีเรื่องของความรู้สึกส่วนตัวมาก แบ่งกลุ่มกันทำงาน บางสายข่าวมีผู้หญิงแค่ 8 คน แต่แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ”

ในส่วนของผู้สื่อข่าวสตรีที่ดำรงตำแหน่งหัวหน้าข่าว ย่อมมีความมั่นใจในตัวเองสูง และยังมีปัญหาในการทำงานมาก โดยเฉพาะกับสตรีด้วยกันเอง ดังที่ พิชาย ชื่นสุขสวัสดิ์ ได้ระบุว่า “ ผู้สื่อข่าวหญิง จะทำงานด้วยกันได้ไม่นาน ยิ่งถ้าเป็นหัวหน้าข่าวด้วยกันทั้งคู่ ก็ยิ่งลำบาก เพราะเขามีความมั่นใจในตัวเองทั้งคู่ ไม่มีใครยอมใคร ผมต้องเป็นคนตัดสินใจให้ตลอด ”

6) ปัจจัยด้านเพื่อนร่วมอาชีพ

ปัจจัยส่งเสริม

ผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโสทั้งหมด มีความเห็นว่า ปัจจัยด้านเพื่อนร่วมงาน เป็นปัจจัยส่งเสริมการขยายขอบเขตงานของผู้สื่อข่าวสตรี เนื่องจากผู้สื่อข่าวสตรีจะมีความเป็นมิตรกับเพื่อนร่วมอาชีพสูง โดยเฉพาะในยุคแรกที่มีจำนวนผู้สื่อข่าวน้อย จึงต้องร่วมมือกัน ส่วนในยุคปัจจุบัน เพื่อนร่วมอาชีพทั้งที่เป็นสตรี และเพศชาย ต่างยอมรับผู้สื่อข่าวสตรีมากขึ้น ด้วยบุคลิกที่ดำเนินไปตามธรรมชาติของอาชีพผู้สื่อข่าว เช่น ไม่เรื่องมาก และมีลักษณะการทำงานที่สมบุกสมบันมากขึ้น

ดังที่ คณิศ นันทวานิช ได้กล่าวถึงการทำงานของผู้สื่อข่าวสตรีในยุคที่เริ่มมีสตรีเข้าไปทำงานข่าวว่า “ พี่ไม่มีปัญหากับเพื่อนนักข่าวด้วยกัน เพราะเราจะสามัคคีกัน สมัยนั้น นักข่าวน้อย ต้องช่วยกันหาข่าว ไม่ว่าจะเป็นผู้หญิงหรือผู้ชายก็ตาม เราก็สามารถช่วยเหลือเขาได้ เป็นการแบ่งงานกันทำมากกว่า ”

เช่นเดียวกับ บัญญัติ ทศนิยะเวช ซึ่งเป็นผู้สื่อข่าวสตรีในยุคแรกเหมือนกัน ระบุว่า

“ นักข่าวสมัยก่อนมีน้อย นักข่าวหลายๆแห่งที่ทำงานด้วยกัน ก็จะต้องช่วยเหลือกัน โดยการช่วยกันถามแหล่งข่าว ช่วยกันต่อประเด็น ให้จบเป็นเรื่องราว ไป ไม่เหมือนนักข่าวสมัยนี้ ที่ต่างก็แย่งกันถามตามประเด็นที่ตัวเองต้องการ ทำให้บางครั้งก็หลุดเรื่องสำคัญไป ”

ส่วนในยุคปัจจุบัน ผู้สื่อข่าวสตรี ได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมอาชีพมากขึ้น ด้วยความสามารถ ผลงาน และบุคลิกที่ไม่จุกจิก ไม่เรื่องมาก ดังที่ อรวรรณ กริมวิรัตน์กุล กล่าวถึงในประเด็นนี้ว่า “ พี่เป็นคนไม่มีปัญหากับใคร เราต้องยอมรับว่าผู้หญิงในงานสื่อ จะไม่ค่อยมีผู้หญิงประเภทคุณหนูมานั่งตะลุยกงานข่าว แต่จะเป็นผู้หญิงที่ลุย ไม่เรื่องมาก ไม่จุกจิก เพราะผู้ชายอาจจะมองว่าเป็นผู้หญิงห้าว ผู้หญิงลุย ถึงมาทำงานเป็นนักข่าวได้ เขาจะยอมรับจากบุคลิกการทำงาน ”

ข้อจำกัด

ขณะที่ผู้บริหารองค์กรข่าวทั้งหมด มีความเห็นที่ตรงข้ามกับผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโสว่า ปัจจัยด้านเพื่อนร่วมงานนั้นเป็นข้อจำกัดของผู้สื่อข่าวสตรี เนื่องจากผู้สื่อข่าวสตรีนั้นมักจะมีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนร่วมอาชีพอยู่เสมอ อันเนื่องมาจากบุคลิก ความเป็นสตรีของผู้สื่อข่าวสตรี เช่น ความอ่อนไหวทางอารมณ์ และอคติ ที่มักจะเป็นชนวนของปัญหาเล็กๆน้อยๆ โดยเฉพาะระหว่างผู้สื่อข่าวสตรีด้วยกันเองอยู่บ่อยครั้ง ดังที่ กำแพง ภริตานนท์ ได้แสดงทัศนะว่า “ ผู้สื่อข่าวสตรีจะมีความอิจฉานักข่าวด้วยกันเองและทะเลาะกันเองในเรื่องเล็กๆน้อยๆ

เช่นเดียวกับที่ ทินรัตน์ สัจจาพิทักษ์ ระบุในเรื่องเดียวกันนี้ว่า “ ผู้สื่อข่าวหญิงจะมีการแข่งขันในตัวเอง และในกลุ่มผู้หญิงด้วยกันสูง จึงมีปัญหาการอยู่ร่วมกัน ไม่ค่อยยอมรับกัน ”

ซึ่ง วิวัฒน์ จันทสุวรรณโณ ได้แสดงความเป็นห่วงปัญหาระหว่างผู้สื่อข่าวสตรีด้วยกันเอง ดังนี้ “ ผู้สื่อข่าวสตรี จะมีอคติ ใจแคบ มีความอ่อนไหวในอารมณ์สูง และสิ่งที่ผมห่วงที่สุดคือปัญหาระหว่างผู้หญิงด้วยกันเอง ”

เป็นไปในแนวทางเดียวกับที่ อชมา สุวรรณปากแพรก ได้ระบุว่า “ ผู้หญิงจะมีเรื่องของความรู้สึกส่วนตัวมาก แบ่งกลุ่มกันทำงาน มีการชิงดีชิงเด่นกันในงานสูงกว่าผู้ชายมาก จนอาจทำให้เกิดการกระทบกระทั่งกับผู้สื่อข่าวด้วยกันเองได้ ”

7) ปัจจัยด้านสิทธิสตรี

ปัจจัยส่งเสริม

ผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโสบางส่วน และผู้บริหารองค์กร ส่วนใหญ่เห็นว่า กระแสสังคม ด้านสิทธิสตรี เป็นปัจจัยส่งเสริมการขยายขอบเขตงานของผู้สื่อข่าวสตรี และมีส่วนสำคัญที่ช่วยผลักดันให้สตรีก้าวสู่วงการข่าวในจำนวนที่มากขึ้น รวมถึงการผลักดันให้สตรีก้าวขึ้นมาอยู่ในระดับแนวหน้าด้วย แต่กระแสสิทธิสตรีก็เป็นเพียงจุดเริ่มต้นในการผลักดันผู้สื่อข่าวสตรีเท่านั้น แต่ความก้าวหน้าต่อไปนั้น ขึ้นอยู่กับความสามารถของตัวผู้สื่อข่าวสตรีเอง

ดังที่ คณิต นันทวาณี ผู้ช่วยหัวหน้ากองบรรณาธิการ หนังสือพิมพ์ บ้านเมือง ได้แสดงทัศนะว่า “ กระแสสังคม มันผลักดันการทำงานของแต่ละองค์กรมากขึ้นเกือบทุกวงการ จะคล้ายกัน เมื่อก่อนอาชีพนักข่าวมีแต่ผู้ชาย แต่เดี๋ยวนี้ผู้หญิงทำได้ดีกว่า เดี่ยวนี้สิทธิสตรีไม่ต้องพูดถึงแล้ว เพราะกระแสมันขึ้นมาจนล้นแล้ว และกระแสสังคมผลักดันให้ผู้หญิงขึ้นมาอยู่แถวหน้า แนวหน้า ทั้งระดับเมือง ระดับบ้าน และระดับโลก แต่จะก้าวไปได้ไกลแค่ไหน ขึ้นอยู่กับจิตสำนึก คุณงามความดีของผู้หญิงเอง ”

ผู้บริหารองค์กรข่าวส่วนใหญ่ เห็นว่า กระแสสิทธิสตรีเป็นเรื่องปกติ เป็นไปตามกระแสสังคม ทางที่ดีที่สุดคือสตรีควรแสดงความสามารถของตัวเองออกมาให้มากที่สุด ความก้าวหน้าก็จะตามมาเอง ดังที่ ถาวร สุวรรณ ได้แสดงทัศนะว่า “ เรื่องสิทธิสตรี ไม่มีผล ถ้าผู้หญิงคนนั้นไม่แสดงความสามารถออกมา ”

เช่นเดียวกับ บุญเลิศ ชาญยุทธเดช ที่เห็นว่า กระแสสิทธิสตรี จะช่วยส่งเสริมให้ผู้สื่อข่าวสตรี ขยายขอบเขตงานได้อย่างแน่นอน หากผู้สื่อข่าวสตรีกล้าแสดงออก โดยระบุว่า “ สังคมไทยเปิดเรื่องสิทธิสตรีมากขึ้นเรื่อยๆ ขอเพียงแต่ผู้หญิงกล้าแสดงออก และมีความเชื่อมั่นว่าตัวเองทำได้ดี เพราะบางที่เราเปิดโอกาสให้ แต่ผู้หญิงไม่กล้าแสดงออก ”

ข้อจำกัด

ผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโสอีกส่วนหนึ่ง เห็นว่า กระแสสิทธิสตรี ที่มุ่งให้ความสำคัญ

และสนับสนุนสตรี มากจนไม่ได้สนใจดูที่ผลงานหรือความสามารถของสตรี แต่กลับเป็นการใช้กระแสสตรีมาสร้างภาพลักษณ์ให้แก่ตัวผู้บริหาร และองค์กร อาจจะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายขอบเขตงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรีต่อไป ดังที่ อรวรรณ กริมวิรัตน์กุล ได้ระบุถึงปรากฏการณ์ในองค์การสื่อสารมวลชน ที่ตนสังกัดว่า “ อย่างช่อง 9 เวลาที่มีผู้อำนวยการใหญ่เป็นผู้หญิง ก็กลายเป็นว่า คนจะมองว่า ยุคนี้ ผู้หญิงขึ้นมามาก เพราะว่าหัวหน้าฝ่ายก็เป็นผู้หญิง ตำแหน่งใหญ่ๆหลายตำแหน่ง เป็นผู้หญิง อาจจะเป็นไปได้ว่า ผู้อำนวยการใหญ่อาจจะคิดว่าเป็นแนวร่วมที่ดีของยุคผู้หญิงก็ได้ คือถ้ามีตัวเลือกระหว่างชายกับหญิงเท่าๆกัน ถ้าผู้บริหารใหญ่ขององค์กรเป็นผู้หญิง เขาอาจจะสนับสนุนผู้หญิงก็ได้ ”

นอกจากนี้ ยังระบุอีกด้วยว่า “ ในยุคผอ.แสงชัย สุนทรวัฒน์ ได้ตั้งผู้หญิงเป็นผู้อำนวยการฝ่ายข่าวโทรทัศน์ ช่อง 9 เพราะอยากได้เป็นผู้หญิง โดยไม่รู้ว่าจะใช้เกณฑ์อะไรมาตัดสิน นอกจากความเป็นผู้หญิง ซึ่งตัวผู้ชายเองบางทีเขาก็คิดว่า ถ้าจะทำให้คนอื่นมองว่าตัวเขาเป็นคนแพร์กับเพศหญิง ไม่ได้เป็นคนที่เขาเรื่องเพศมาศักดิ์กัน เพราะฉะนั้น การที่เขาสนับสนุนผู้หญิงให้ขึ้นมาสู่ตำแหน่งใหญ่ๆ ก็ถือว่าเป็นคุณูปการ เป็นเกียรติยศครั้งหนึ่ง ที่ควรบันทึกเอาไว้ ถึกๆแล้วผู้ชายอาจจะคิดว่า การให้รางวัลแก่ผู้หญิง โดยให้ตำแหน่งใหญ่ๆ นี่คือการทำให้เขาารู้สึกว่า เขาเป็นคนแพร์ และเพื่อสร้างภาพลักษณ์ให้กับตัวเอง และองค์กรด้วย ”

ซึ่งผู้บริหารองค์กรข่าว บางส่วน อาทิ ศราวุธ หวังสมุทร จากสำนักข่าวไทย ได้กล่าวเสริมในประเด็นเดียวกันว่า “ ผู้บริหารของสำนักข่าวไทยไม่ได้มีทัศนคติเรื่องเพศ แต่มีทัศนคติเรื่องการทำงานมากกว่า บางครั้งอาจจะนึกไปถึงเรื่องเพศมากเกินไป ในการแต่งตั้งตำแหน่งบางตำแหน่ง เช่น ตำแหน่งผู้อำนวยการฝ่ายข่าวโทรทัศน์ ช่อง 9 ”

เช่นเดียวกับ อัจฉมา สุวรรณปากแพรก อดีตบรรณาธิการข่าว ช่อง 9 ที่ระบุในเรื่องเดียวกันว่า “ เรื่องสตรีสตรี ไม่มีผล มันอยู่ที่ความสามารถของผู้หญิงเอง แต่เรื่องการที่คุณแสงชัยตั้งผู้อำนวยการฝ่ายข่าวโทรทัศน์ของช่อง 9 ก็เป็นส่วนหนึ่งของการชูเรื่องสตรี โดยไม่ดูความสามารถของผู้หญิง ”

สรุปปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการขยายขอบเขตงานของผู้สื่อข่าวสตรี

ในส่วนของปัจจัยภายใน ผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโส และผู้บริหารองค์กรข่าว ส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า ปัจจัยด้านความเป็นสตรี บุคลิกภาพ และปัจจัยด้านศักยภาพ ความสามารถ เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมการขยายขอบเขตงานของผู้สื่อข่าวสตรี มีผู้บริหารองค์กร (ชาย) ข่าวบางส่วนเท่านั้นที่เห็นว่าปัจจัยทั้ง 2 ด้านนี้ เป็นข้อจำกัดในการขยายขอบเขตงานของผู้สื่อข่าวสตรี

ส่วนปัจจัยภายนอกทั้ง 7 ด้านนั้น ผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโส และผู้บริหารองค์กรข่าว ส่วนใหญ่ เห็นสอดคล้องกันว่าปัจจัยด้านนโยบายองค์กร และปัจจัยด้านสิทธิสตรี เป็นปัจจัย ส่งเสริมการขยายขอบเขตงานของผู้สื่อข่าวสตรี

ส่วนข้อจำกัด ทั้ง 2 กลุ่ม เห็นสอดคล้องกันว่าปัจจัยด้านครอบครัวเป็นข้อจำกัด ในการขยายขอบเขตงานของผู้สื่อข่าวสตรี

ส่วนปัจจัยด้านผู้บังคับบัญชา ปัจจัยด้านเพื่อนร่วมงาน และปัจจัยด้านเพื่อน ร่วมอาชีพ นั้น ผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโส และผู้บริหารองค์กรข่าว ทั้ง 2 กลุ่ม มีความเห็นในทางตรงกัน ข้าม โดยที่ผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโสเห็นว่า ปัจจัยทั้ง 3 ด้าน เป็นปัจจัยส่งเสริมการขยายขอบเขตงานของ ผู้สื่อข่าวสตรี ขณะที่ผู้บริหารองค์กรข่าว ซึ่งเป็นเพศชายทั้งหมด เห็นว่าปัจจัยทั้ง 3 ด้าน เป็น ข้อจำกัดต่อการขยายขอบเขตงานของผู้สื่อข่าวสตรี

ขณะที่ปัจจัยด้านลักษณะอาชีพนั้น ผู้บริหารองค์กรข่าวส่วนใหญ่ และผู้สื่อข่าว สตรีอาวุโสบางส่วน เห็นว่าปัจจัยด้านนี้เป็นปัจจัยส่งเสริมการขยายขอบเขตงานของผู้สื่อข่าวสตรี ผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโสส่วนใหญ่ และผู้บริหารองค์กรชายบางส่วน เห็นว่าปัจจัยด้านนี้เป็นข้อจำกัด ต่อการขยายขอบเขตงานของผู้สื่อข่าวสตรี